

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 48 nummer 8
14 maart 2022
tweewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP1B-02817
BELGIE(N)-BELGIQUE

**Wil de KU Leuven enkel
rijke internationals?**

**Te koop: toelating
tot Geneeskunde**

**BeReal verovert
Leuven**

Veel blabla, weinig boemboem

Drie jaar Ridouani
in het stadsbestuur

EDITORIAAL

Ploeg zoekt prioriteit

In elk domein waarop we het stadsbestuur evalueren, vallen de grootse plannen op. Leuven appliqueert voor award na award. De stad organiseert het WK wielrennen. We worden klimaatneutraal tegen 2030. Er zijn plannen voor een nieuwe podiumkunstsente en een zwembad aan de Vaartkom.

Niets van dat alles is slecht, maar het wringt. Er staan 5000 mensen op de wachtlijst voor een sociale woning. Vlaanderen vroeg Leuven om op zijn minst 618 sociale woningen bij te bouwen tegen 2024. Dat is nog steeds maar zo'n 12% van de nood. De ploeg-Ridouani bouwt er zelfs daar maar 453 van.

Op de reguliere woningmarkt is Leuven al jaren prijzenkampioen, naast het groeiende kotentekort. 'Slachtoffer van het eigen succes', noemt het stadsbestuur dat consequent. Maar als je stad zo aantrekkelijk is dat ze op barsten staat, moet je haar dan verder oppoetsen alsof er niets aan de hand is?

We hopen dat Mo en co. het oprecht menen met de sociale mix in de stad

Je moet tegenwoordig al dik betaald worden door de KU Leuven of Imec om een woning te vinden in de stad. Wie dat niet kan, wordt verder weg geduwd, of kan een sociale woning aanvragen. Veel succes daarmee.

Het resultaat wordt stilaan een stad van rijke mensen, een bubbel van geprivilegieerden. Een cynicus kan opmerken dat dat misschien net het stempubliek is van de coalitie. We hopen dat Mo en co. het oprecht menen met de sociale mix in de stad.

Wereldkampioen

Het geld is er. De prioriteiten liggen alleen soms gruwelijk scheef. Bijna maandelijks doet de stad een uitgave die de wenkbrauwen doet fronsen. Denk aan de 90.000 euro om de werf op het Martelarenplein snel dicht te gooien voor het WK. Of hoe voor datzelfde WK straten in perfecte staat toch maar werden heraangelegd, terwijl het in andere nog steeds putten ontwijken is.

Halverwege zijn termijn moet het stadsbestuur eens in de spiegel kijken: waarvoor willen ze herinnerd worden? De ploeg van Ridouani heeft nog drie jaar om de koers bij te sturen. Enkel zo wint Leuven echt het WK. ☺

Tijs Keukeleire is hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Dossier: evaluatie stadsbestuur

Leuvense studenten tevreden over stadsbestuur

Peiling bij de Leuvense studenten **6-7**

'Woonbeleid in Leuven: 'Too little, too late'

Meer dan 5000 mensen op wachtlijst voor sociale woning **8-9**

'Dagdisco's in fakbars zijn verleden tijd'

Studentenbeleid met harde aanpak **10**

Mo boekt vooruitgang op mobiliteit

Nieuwe fietsstalling opent volgende maand **11**

Grote ambities, maar hoe geraken we er?

Grote transformatie naar klimaatneutrale stad ligt nog voor ons **12**

Leuven: rijk, maar onveilig

Verdeelde reacties over veiligheid, financiën en handel **13**

Leuvense cultuursector streeft naar creatieve chaos

Cultuurbeleid in Leuven scoort goeie punten **30-31**

CARTOON VAN DE WEEK door Maarten Van Clé

in deze editie

navraag
Mohamed Ridouani
31-35

'De koten zijn in Leuven niet duurder dan in Gent of Antwerpen'

Mo Ridouani over burgemeesterschap, de stad en diens studenten

BeReal, opvallende nieuwkomer in de online wereld **4**

Spontaner alternatief voor Instagram

Charter rekt af met witte karakter KU Leuven **5**

Streven naar inclusievere universiteit ingezet

Vorbereidingscursussen (tand)arts kosten tot duizenden euro's **15-17**

Is toegangsticket dan te koop?

Studie-inefficiëntie, de keerzijde van toegankelijk onderwijs **18**

Opiniestuk van professor Philip Dutré

Waarom Weyts geen diploma verdient **19**

Opiniestuk van een inefficiënte student

Beeldpagina **20-21**

De avonturen van varkentje Vinnie

'Een studentenvisum is het bewijs dat je geld hebt' **22-23**

Niet-EER studenten betalen volgend jaar 3000 euro extra

In Australië maken asielzoekers amper kans op hoger onderwijs **24**

Een woud van regelgeving belemmert toegang tot onderwijs

UGent trekt doctorandistatuten gelijk, KU Leuven volgt niet **26-27**

Over oneerlijke statuten aan de KU Leuven

Kroonprinses jazzscene komt naar Leuven **28-29**

Interview met Nabou Claerhout

KU Leuven **36-37**

Ontdek je studiegenoten, begin zonder mondmasker

Sjarels crypto **38-39**

Cryptisch puzzelen

Alma 2 heropent als broodjesbar, De Moete blijft gesloten **online**

Omzetcijfers blijven onder doel

Russische studenten blijven welkom aan de KU Leuven **online**

Kritiek op Weyts' beurzenstop

Ithaka in beeld **online**

Beeldreportage van LOKO's kunstenfestival

lees verder op veto.be

BeReal, opvallende nieuwkomer in de online wereld

BeReal gaat de strijd aan met het 'valse' gevoel van sociale media. Het concept slaat aan bij jongeren, met al meer dan een half miljoen downloads.

door [Hanna Vereecke](#)

Een spontane foto in de les, op het toilet of in je bed. Meestal denk je wel twee keer na vooraleer je iets online zet. Op BeReal is spontaniteit net de bedoeling. De slogan luidt (vertaald) dan ook: 'Geen filters, geen volgers, geen likes, geen bullshit. Gewoon je vrienden in het echt.'

'Het kan wel confronterend zijn dat je alweer achter je bureau zit als het BeRealtime is'

[Julie, BeReal-gebruiker](#)

Concreet stuurt BeReal je dagelijks op een willekeurig moment een melding. Je hebt dan twee minuten om met je telefoon een foto van je omgeving en een bijbehorende selfie te posten. Er is

geen tijd om een mooi uitzicht te zoeken, of snel al je vrienden op te trommelen.

In tegenstelling tot andere apps wil BeReal je echte zelf tonen. Om 8u 's ochtends of om 23u 's avonds: elke dag varieert het moment van de melding. Heb je de melding gemist, dan kan je altijd een 'late' posten, die ook zo wordt gebrandmerkt. De posts van je vrienden zijn pas zichtbaar wanneer je zelf een foto plaatst.

Het concept van BeReal is in 2020 bedacht door Alexis Barreyat, een 25-jarige Franse ondernemer. In januari 2021 telde de app een kleine 10.000 downloads. Het Franse magazine *Le Parisien* stelde toen al dat de app zich niet tot 'l'Hexagone' zou beperken: een jaar later heeft BeReal meer dan 500.000 downloads op de Google Playstore. Daar zit geen enkele advertentiecampagne achter: de app is groot geworden dankzij mond-tot-mond-reclame.

Afkeer van Instagram

Barreyat ontwikkelde BeReal omdat Instagram naar zijn mening te veel de extremen opzoekt en bovendien een online winkel is geworden. Hij wilde graag in contact blijven met zijn vrienden op een authentieke manier en zonder vooroordelen.

Daar is de app in geslaagd: 'BeReal is spontaner dan Instagram, ik zet niets in scène om een foto te maken', vertelt Julie, een 22-jarige student die sinds eind januari de app gebruikt. Ze heeft enkel haar beste vrienden als contacten toegevoegd.

BeReal speelt handig in op de gebreken en de succesfactoren van apps zoals Instagram en Snapchat. Net zoals Instagram niet langer het aantal vind-ik-leuks toont, is het op BeReal niet mogelijk om een foto te liken.

Je kan wel reageren via de zogenaamde Real-Moji's. Dat zijn foto's van je gezichtsuitdrukking om je echte impressie te geven. De foto wordt 'snapchatgewijs' na 24 uur automatisch verwijderd, maar blijft beschikbaar voor jezelf als herinnering.

BeFake?

Toch blijken niet alle gebruikers even enthousiast te zijn. Verhoogt BeReal niet, net als Instagram, de druk om een leuk leven te leiden? 'Het kan wel confronterend zijn dat je weeral achter je bureau zit als het BeReal-tijd is', aldus Julie.

Ook Corneel (23), die de app sinds september 2021 gebruikt, geeft toe dat hij sociale druk ervaart: 'Ik vind het soms jammer dat ik 's avonds wanneer ik in de zetel plof na een leuke dag pas de melding van BeReal krijg. Ik had dan liever tijdens de dag iets leuks gepost, maar ik ga zeker niet mijn leven reorganiseren voor BeReal.'

Daarnaast geeft de app je ook de kans om een betere foto te maken. Zo kan je in de tijdslimiet van twee minuten een paar keer opnieuw je BeReal nemen. Een foute invalshoek of wazige pose kan je dus vermijden door een nieuwe foto te maken. Als dat je niet lukt binnen de twee minuten kan je het nog eens opnieuw proberen, maar dan zien je vrienden wel dat het de tweede poging is.

Klein publiek

De app wordt ondertussen gretig gedownload, maar het haalt zeker nog niet de cijfers van Instagram of Snapchat. Dat heeft ook zijn voordelen. Doordat de app relatief klein is, blijft de drempel laag om een selfie te posten voor je beste vrienden. Hoe meer mensen je toevoegt, hoe meer obstakels je zal ondervinden om je 'echte' zelf te tonen voor mensen die je minder goed kent. ☺

Charter rekent af met witte karakter KU Leuven

De KU Leuven streeft met het Charter voor Inclusie een inclusievere universiteit na. De praktische uitwerking blijft momenteel nog uit.

door [Jasper Snoeys](#) en [Wyome De Cleer](#)

Respect, inclusiviteit en veiligheid vormen de essentie van het nieuwe Charter voor Inclusie, dat sinds begin dit jaar online staat. De recente meldingen van grensoverschrijdend gedrag lagen dus niet aan de basis van de verklaring.

'Het gaat verder dan het rekruteren van meer minderheidsgroepen'

[Heidi Mertens, hoofd Diversiteitsbeleid](#)

Over de tekst wordt al sinds 2021 gesproken. Toen voerden studenten en medewerkers van de KU Leuven zo'n 24 gesprekken over het thema. Het charter is daar de output van. 'Er was het gevoel dat de KU Leuven een zeer witte universiteit is', vertelt Heidi Mertens, hoofd van de Dienst Diversiteitsbeleid.

'Veel mensen gaven aan dat er nood was aan een concrete basistekst', vertelt Mertens. 'Als we gesprekken aangaan met elkaar, of als studenten-vertegenwoordigers afspraken maken met hun kringen, waar is dat dan op gebaseerd? Het charter kan dan een hulp bieden.'

Geen rookgordijn

Dat de KU Leuven zich inclusiever wil profileren, is niet nieuw. Sels opende het vorige academiejaar nog met een oproep tot respect, veiligheid en inclusie - de kernwaarden van het charter vandaag. Een rookgordijn is het charter allerminst. Mertens: 'Het gaat verder dan de rekrutering van meer minderheidsgroepen of de verbetering van de doorstroming en het behalen van het diploma.'

Volgens Joyce Koeman, die ook meewerkte aan de uitwerking van het charter, maakte het beleid al een evolutie door en bouwt het charter daarop voort. 'We zien ook dat internationaal inclusiebeleid breder gaat en veel meer kijkt naar structurele ongelijkheden. Dat gebeurt zowel in

de maatschappij als binnen de eigen organisatie, wat maakt dat er nieuwe vragen gesteld worden.'

Een eerste prioriteit bestaat erin om iedereen van de KU Leuven mee te krijgen. Koeman: 'Het is moeilijk om vanuit de Universiteitshallen te zeggen: "Dit is de toverformule, en dit gaat voor iedereen werken." Volgens haar komt het er nu op aan om te spreken over de concrete inhoud en doelen van het charter.

Verandering komt van elders

Zowel Koeman als Mertens benadrukken dat iedereen het charter moet kunnen gebruiken, en dat het dus verder gaat dan enkel informeren. 'We zijn aan het bekijken waar we het overal kunnen inzetten', stelt Mertens. Momenteel loopt er dan ook een bevraging onder leidinggevenden om het charter al te integreren in de bestaande structuren en tegelijk ook te reflecteren over de tools die nog nodig zijn.

'Zo weten wij ook hoe we het inclusieplatform verder kunnen ontwikkelen, waar de nood het hoogst is en waar we op moeten inzetten', benadrukt Koeman. Toch is er sprake van realisme: het charter zelf zal niet voor verandering zorgen. 'Het charter is bedoeld om een houvast te bieden en te zien waar we naartoe willen werken, waar het beter kan.' De dialoog tussen medewerkers en studenten kan een verandering teweeg brengen. ☺

KU Leuven wil welbevinden LGBTQI+-gemeenschap verbeteren

Met de werkgroep LGBTQI+ wil de KU Leuven een beleidskader opstellen dat het mentaal en fysiek welzijn van de LGBTQI+-gemeenschap bevordert. De leiding is in handen van Liesbeth Stevens, Professor Seksueel Strafrecht, maar ook adjunct-directeur bij het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. Ook studenten zijn onderdeel van de werkgroep.

'Net zoals het charter mikt de werkgroep op de inclusie van mensen uit de LGBTQI+-gemeenschap', benadrukt Mertens. 'Het behandelt daarin ook vragen over onder meer genderneutrale toiletten of de registratie van het geslacht.' Tegen eind maart zal de werkgroep een eerste versie van het beleidskader afleveren. ☺

Leuvense studenten tevreden over stadsbestuur

De ploeg van Mohamed Ridouani (Vooruit) doet het goed, vindt de student. Maar alles kan beter, en dat geldt zeker voor de verkeerschaos en de kotprijzen.

door [Jasper Snoeys](#)

Uit een online survey van *Veto* bij 218 studenten blijkt een algemene tevredenheid over het Leuvense stadsbestuur. Toch zijn de studenten soms verdeeld: vooral over verkeersveiligheid en de klimaataanpak. De dure koten en zogenaamde 'studententaks' zorgen dan weer voor eensgezindheid.

Als enige studentenstad in Vlaanderen beschouwt Leuven koten als tweede verblijven

De peiling werd afgenomen tussen 2 en 11 maart. Studenten uit zestien verschillende faculteiten namen deel en meer dan 91% van de respondenten zit er op kot.

Te dure koten

Quasi de helft van de studenten (50,50%) geeft aan het 'helemaal eens' te zijn met de stelling dat de koten in Leuven te duur zijn. Nog eens 22% is het met die stelling 'eens'. Toch vonden de meeste studenten makkelijk een kot, zo blijkt nog uit de peiling. Slechts 28% geeft aan dat ze last hebben ondervonden.

Het kottekort is een terugkerend probleem: in Leuven verschenen aan het begin van dit academiejaar om die reden onder meer 'containerkoten'. Ook de dure koten zijn deels een gevolg van dat tekort. De stad is niet ten volle verantwoordelijk hiervoor: de KU Leuven of private spelers staan vaak in voor de bouw. Het stadsbestuur komt enkel tussen om een bouwvergunning toe te kennen.

Maar de zogenaamde 'studententaks', daar is de stad wel verantwoordelijk voor. Als enige studentenstad in Vlaanderen beschouwt Leuven koten als tweede verblijven. Daardoor heft ze er een belasting op, die jaarlijks ook wordt geïndexeerd. Voor dit academiejaar bedraagt die €100. Dat zo'n taks onrechtvaardig is, wordt door een kwart van de respondenten beaamd - 31% is het er zelfs 'helemaal eens' mee, al gaat 22% van de studenten niet akkoord met die stelling.

Veel verkeersboetes

Op vlak van verkeersveiligheid heerst er een algemene tevredenheid: bijna driekwart van de studenten kan zich als fietser of wandelaar veilig door Leuven verplaatsen. Toch bekritisieren meerdere studenten in de peiling de 'verkeerschaos'. Een student schreef in de peiling: 'Het verkeer is chaotisch: voetgangers, fietsers, brom-

mers, bussen en auto's verplaatsen zich allemaal door elkaar zonder zich aan de verkeersregels te houden.'

Verschillende studenten uiten ook hun ongenoegen over de houding van de politie. Op de vraag of de politie studentvriendelijk is, antwoordt 32% van de respondenten immers 'neutraal', 26% was het wel eens.

'Veel eerstejaars krijgen direct een boete van de politie omdat ze de verkeersregels nog niet gewend zijn'

[anonieme student in peiling](#)

In de reacties bleek vooral het ongenoegen over de boetes die de politie uitschrijft. 'Er zijn veel eerstejaars die direct een boete krijgen van de politie omdat ze de verkeersregels nog niet gewend zijn', schreef iemand. Het is volgens die anonieme student 'studentonvriendelijk' dat de politie in de eerste week van het academiejaar meer patrouilleert dan later. De keuze voor een repressief in plaats van sensibiliserend beleid hanteert de politie al sinds 2016.

'Huurprijzen van een kot liggen te hoog in Leuven'

Daarnaast zouden ook de verkeersregels voor fietsers niet overal even duidelijk zijn. Studenten haalden in de peiling vooral de verwarring rond eenrichtingsstraten voor fietsers aan. Daarnaast kwamen meerdere commentaren over het gebrek aan fietsenstallingen en een slechte infrastructuur aan bod. De Leuvense Fietsersbond uitte die kritiek al in 2019 aan *Veto*.

Groene stad?

De klimaatacties van de stad verdelen de studenten. Op de vraag of Leuven voldoende actie onderneemt tegen de klimaatverandering, volgt in 33% van de reacties een neutraal antwoord. 16% van de studenten is het oneens met de stelling, 21% is het ermee eens. Opvallend is ook dat net over deze stelling zo'n 20% 'geen mening' heeft; het hoogste cijfer van de hele peiling in die categorie.

Nochtans wil het stadsbestuur resoluut inzetten op de aanpak van de klimaatverandering. Dat bleek althans uit de meerjarenbegroting 'Baanbrekend Leuven' van 2019. Het lijkt er toch op dat de resultaten van dat beleid te weinig aandacht krijgen, of niet zichtbaar genoeg zijn voor de student.

46% van de studenten zijn het 'eens' tot 'helemaal eens' dat Leuven een groene stad is, al staat 27% neutraal tegenover die stelling. 'In de peiling

bleek dat verschil ook: studenten gaven het gebrek aan groen aan, maar tegelijkertijd schreven verschillende andere studenten dan weer over de 'hoge leefbaarheid' en de vele 'groene pleinen' die 'gezellig' zijn. De leefbaarheid werd volgens sommigen verhoogd door de 'properheid' van de stad.'

Leuvense profilering

Hoewel Leuven zich profileert als een studentenstad, gaf de stad zelf niet voor elke student de doorslag om er te studeren. Zo'n 55% van de studenten nam de stad mee in rekening, een kwart deed dat niet.

56% van de studenten wil na het afronden van de studies uit Leuven verhuizen

Het studentikoze karakter van de stad trekt aan, maar dat geldt niet voor iedereen. In de *Veto*-peiling gaf een meerderheid (57%) immers aan dat ze plannen om na hun studies te verhuizen. 43% overweegt wel om nog te blijven. Dat de stad na Antwerpen de hoogste huurprijzen van Vlaanderen heeft, kan daarin ook een rol spelen.⊗

Student wil kunnen stemmen in Leuven

Het kan in Nederland, maar in België niet: als student stemmen voor de gemeenteraadsverkiezingen in de stad waar je studeert. 62,69% van de Leuvense studenten wil dat wél, blijkt uit de *Veto*-peiling.

Het is bovendien niet omdat de optie bestaat, dat die ook gebruikt wordt. In Nederland geven veel studenten zo aan om toch niet te stemmen voor de gemeenteraadsverkiezingen. Studenten moeten er bovendien ook als 'student' ingeschreven zijn bij de stad. Een cultuurverschil is ook niet onbelangrijk: terwijl veel Vlaamse studenten elk weekend naar hun thuisadres terugkeren, blijven veel Nederlandse studenten ook hun kot.

Het veelvuldige overleg tussen de studentenkoepel LOKO en het Leuvense stadsbestuur zorgt er voor dat de stem van de studenten deels wel tot het stadsbestuur geraakt. Een debat over het stemrecht van studenten is evenwel legitiem, blijkt uit de peiling.

N-VA blijft ook volgens de studenten een geduchte concurrent voor burgemeester Ridouani

Mochten studenten toch kunnen stemmen voor de gemeenteraadsverkiezingen, dan zou Groen in Leuven volgens de peiling de winnaar zijn met 23,86%. Op de tweede plaats volgt de partij van burgemeester Ridouani, Vooruit, met zo'n 21,24%. N-VA, de grootste oppositiepartij en bij de vorige gemeenteraadsverkiezingen de belangrijkste concurrent van Vooruit, volgt op een derde plaats met 20,21%.

De andere partijen blijven een stuk achter: Open VLD - niet in de coalitie vandaag - volgt met 12,95% op een vierde plaats, terwijl coalitiepartij CD&V op 10% staat. Vlaams Belang haalt de vijf procent niet en PVDA komt net boven de 7%.

De huidige coalitie van Vooruit, Groen en CD&V zou dus door de studenten een meerderheid van de stemmen krijgen. Al blijft N-VA ook volgens hen een geduchte concurrent voor burgemeester Ridouani.⊗

Studenten over de stad

■ Helemaal oneens ■ Oneens ■ Neutraal ■ Eens ■ Helemaal eens

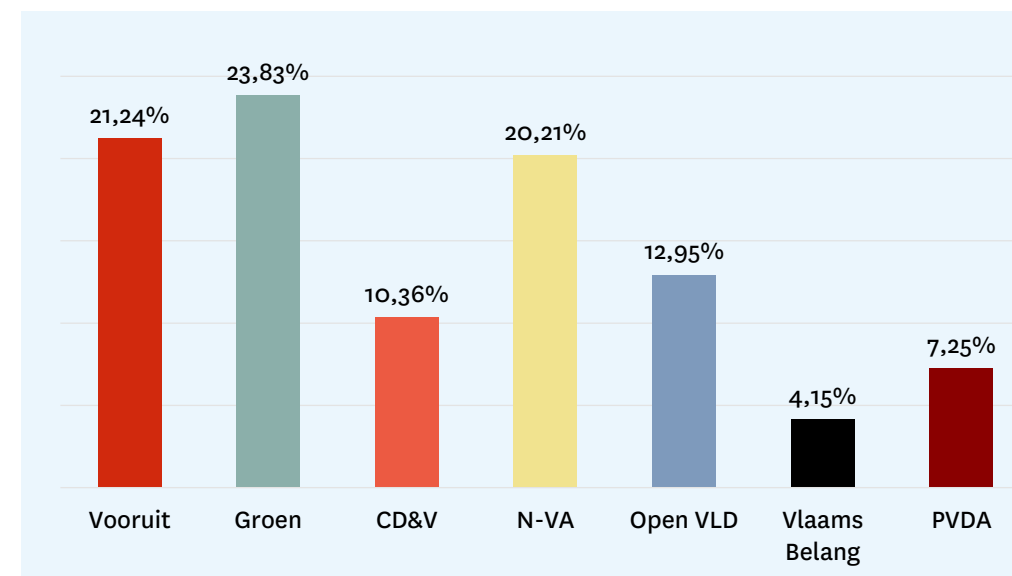
'De politie is studentvriendelijk'

'Leuven onderneemt genoeg in de strijd tegen klimaatverandering'

Bron: *Veto*-peiling bij 218 Leuvense studenten. Op elke vraag antwoordde respectievelijk 7%, 9% en 20% met 'Geen mening'.

Woonbeleid in Leuven: 'Too little, too late'

Leuven schiet ferm tekort op vlak van sociale woningen. Ondertussen wordt de stad steeds minder betaalbaar voor starters. De wil is er, maar het resultaat blijft uit, klinkt het.

door [Simon Tibo](#)

Leuven haalt haar doelstellingen voor sociale woningen niet. De stad moet er 618 bijbouwen van de Vlaamse overheid, maar geraakt waarschijnlijk amper aan 70% daarvan voor het einde van legislatuur, volgens de laatste toetsing. Ondertussen staan er meer dan 5000 mensen op de wachtlijst.

Leuven is nog steeds de duurste provinciehoofdstad om te wonen, wat druk legt op starters. Tijdens de legislatuur van Ridouani is de inhaalbeweging ingezet. De wil is er, klinkt het, maar het ontbreekt toch nog aan ambitie om echt werk te maken van een degelijk woonbeleid.

Koudwatervrees

De verbetering zit hem in nieuwe initiatieven die de stad uitrolt. Het gaat dan om de versoepelde huurpremie, de nieuwe Community Land Trust - een systeem waarin de stad huizen verkoopt maar de grond in eigendom houdt, waardoor de prijs voordeliger uitvalt - en de renovatie van sociale woningen. Maar het zijn druppels op een hete plaat, zegt onafhankelijk journalist Luc Vanheerentals: 'Het is allemaal too little, too late.' Vanheerentals bracht onlangs het boek *Betaalbaar wonen in Leuven????!!!* uit over de woontoeestand in Leuven.

'Leuven weet zichzelf goed te verkopen met prestigeprojecten, maar wat levert het op?'

[Line De Witte](#), gemeenteraadslid PVDA

Leuven is als een van de eerste steden aan de slag gegaan met het 'sociaal beheersrecht'. Daarmee kunnen steden en gemeenten de renovatie van verkrotte woningen zelf in handen nemen en de woningen daarna zelf verhuren.

De stad begroot jaarlijks 100.000 euro om het sociaal beheersrecht toe te passen. Te weinig, klinkt het bij de oppositie. Zo blijft het potentieel

onderbenut, want er zijn in Leuven zeker voldoende woningen die in aanmerking komen, stelt oppositiedid Line De Witte (PVDA).

Volgens schepen voor Wonen Lies Corneillie (Groen) komt dat doordat de procedure complex is. Hugo Beersmans van de Woonzaak, een collectief dat strijdt voor een socialer woonbeleid, blijft kritisch. 'De procedure is misschien ingewikkeld, maar hij is enkele jaren geleden vereenvoudigd. 100.000 euro is natuurlijk wat aan de lage kant.'

Leuven is wat betreft centrumsteden bij de slechtere leerlingen van de klas

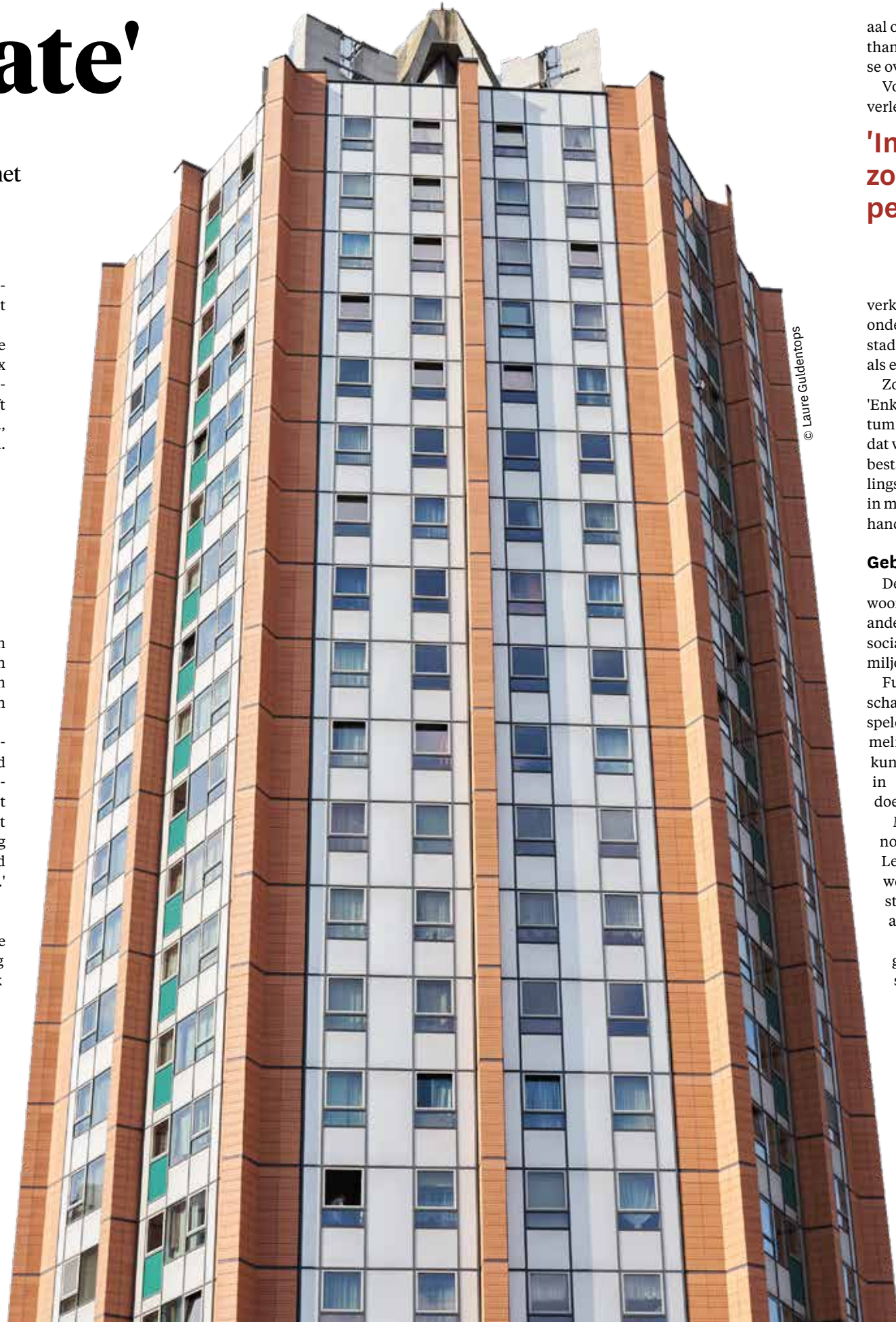
Schepen Corneillie hamert er op dat Leuven wel een van de eerste steden is die hiermee aan de slag gaat. 'En voor afzonderlijke gevallen kan er eventueel meer dan die 100.000 euro worden uitgetrokken', zegt ze.

Het beperkte budget illustreert volgens gemeenteraadslid Line De Witte (PVDA) het beleid van de stad. 'Leuven weet zichzelf goed te verkopen met prestigeprojecten, maar wat levert het op?', vraagt ze. 'Het sociaal beheersrecht heeft tot hiertoe voor nog geen enkele extra sociale woning gezorgd, en met het beperkte budget dat de stad daarvoor uittrekt zal daar weinig aan veranderen.'

Veel PR, weinig beleid

Oppositiedid Zeger Debyser (N-VA) deelt die kritiek: 'Het is te veel *public relations* en te weinig beleid. Leuven heeft het geld voor een degelijk woonbeleid, maar besteedt het gewoonweg niet aan de prioriteiten. Voor een zwembad aan de Vaartkom is er dan wel vier miljoen euro.'

Tegelijk is de nood hoog. Gezinnen met een modaal inkomen dreigen in Leuven geen huis meer te kunnen kopen. Op vlak van sociale huisvesting is de toestand precair. Er staan 5000 mensen op de wachtlijst en het opgelegde minimum, in de vorm van het 'bindend soci-

© Laure Guldentops

aal objectief', zal niet gehaald worden in 2025. Althans volgens de laatste toetsing door de Vlaamse overheid.

Voor een deel is dat ook een erfenis van het verleden, omdat er veel overheidsgronden zijn

'In Gent zijn er dubbel zoveel sociale woningen per inwoner'

[Line De Witte](#), PVDA

verkocht. Maar de oppositie hamert ook op de onderhandelingen met projectontwikkelaars. De stad zou daarin veel meer kunnen afdwingen, zoals een percentage betaalbare woningen.

Zo simpel is het volgens Corneillie echter niet: 'Enkele jaren geleden was er een minimumquotum aan sociale woningen bij elk nieuw project, dat werd opgelegd door de Vlaamse overheid. Dat bestaat niet meer. De stad heeft wel onderhandelingsruimte, maar ook andere zaken spelen daarin mee zoals duurzaamheid en energie. De onderhandelingen moeten proportioneel blijven.'

Gebrek aan ambitie

De Witte is het daar niet mee eens. 'Het is gewoon een gebrek aan ambitie en durf. Ook op andere vlakken, in Gent zijn er dubbel zoveel sociale woningen per inwoner en is er onlangs 23 miljoen uitgetrokken voor sociale huisvesting.'

Fusieperikelen bij de sociale huisvestingmaatschappijen, die de sociale woningen beheren, spelen een rol. De Vlaamse regering bekijkt namelijk of sociale huisvestingmaatschappijen kunnen fusioneren. Dat heeft de investeringen in sociale huisvestingmaatschappijen overal doen dalen.

Mede daardoor is Beersmans van Woonzaak nog vrij positief gestemd over het beleid in Leuven de afgelopen jaren: 'Er wordt duidelijk wel werk van gemaakt. De omstandigheden en startpositie voor de stad zijn gewoon niet ideaal.'

Debyser (N-VA) vreest dat de middencategorie, die niet in aanmerking komt voor een sociale woning en slechts een modaal inkomen heeft, vergeten wordt. De verhoging van de onroerende voorheffing onder Ridouani met 10% moet volgens hem weer ongedaan gemaakt worden: 'N-VA pleit bovendien voor differentiatie in onroerende voorheffing voor de eerste woning en eventueel een paar jaar kwijtschelden aan jonge mensen.'

Werk van lange adem

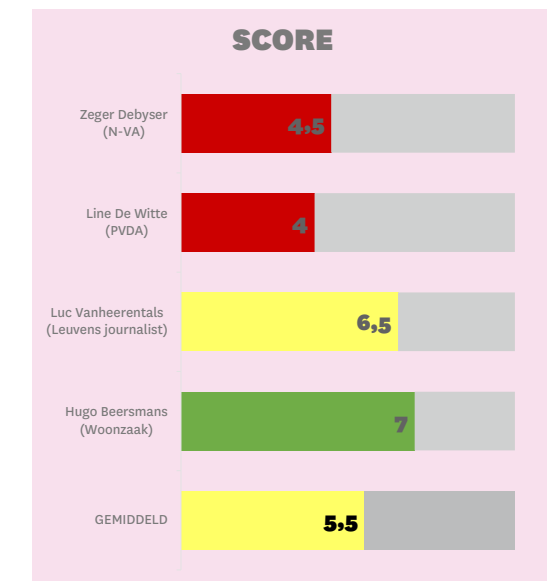
Volgens schepen Corneillie heeft de stad echter geen instrumenten om koop- of huurprijzen te sturen. Het woonbeleid van de stad focust zich op de doelgroepen die uit de boot vallen op de reguliere woningmarkt, zo stelt ze.

Het stadsbestuur wil vooral het aanbod in Leuven vergroten, bijvoorbeeld via haar vergunningenbeleid. 'Er staan heel wat projecten in de pijplijn', zegt Corneillie, 'maar dat is een werk van lange adem.' Ze benadrukt ook dat de stad alles in het werk stelt om haar bindend sociaal objectief toch te halen, maar dat in 2025 misschien niet alle bijkomende woningen gerealiseerd zullen zijn.

'Leuven praat veel en doet zware beloftes. Het is maar de vraag wat het gaat opleveren'

[Zeger Debyser](#), gemeenteraadslid N-VA

Leuven heeft de ambitie om een actieve rol te spelen op de markt: zelf gronden en woningen verwerven om hen aan een betaalbaar tarief te verhuren. Debyser is sceptisch: 'Leuven praat veel en doet zware beloftes. Het is maar de vraag wat het gaat opleveren.'>

Dagdisco's verleden tijd onder Ridouani

De score voor het huidige studentenbeleid kent een forse daling. 'Alles stond goed in de startblokken, maar er werd gegrepen naar de oude stijl', klinkt het.

door [Manon Cools](#)

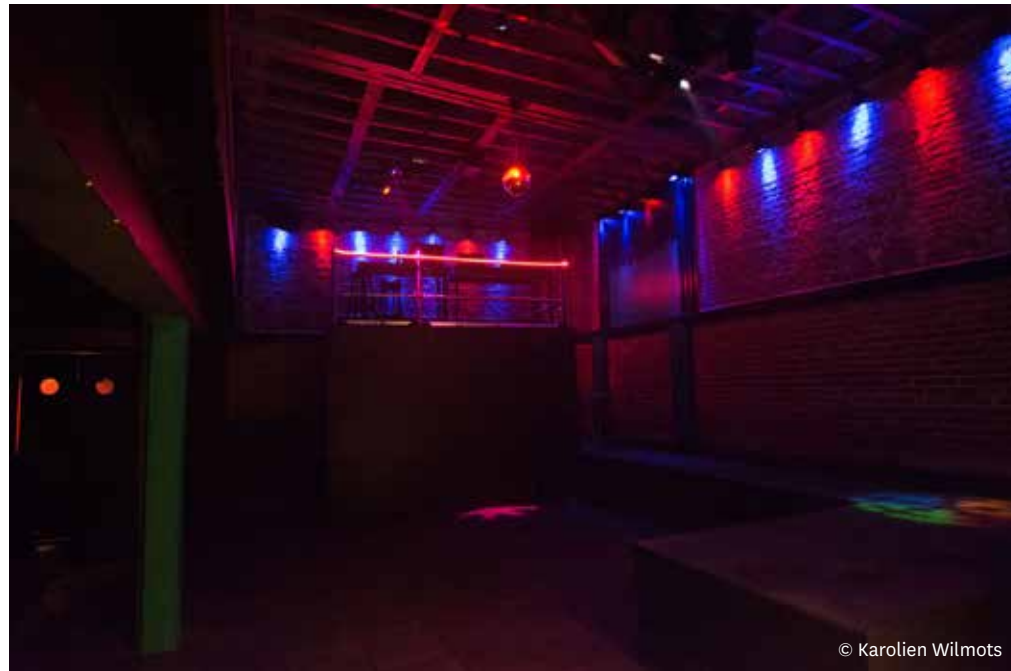
De studentenpopulatie in Leuven telt vandaag zo'n 50.000 studenten. Uit een politiek perspectief is het niet bijzonder interessant om te investeren in dat deel van de bevolking. Toch verblijft dat aanzienlijke aantal tien van de twaalf maanden in de stad.

Burgemeester Mohamed Ridouani (Vooruit) vermeldde eerder in *Veto* dat hij studenten beschouwt als inwoners van Leuven. Toch stellen ex-voorzitters van de Leuvense studentenkoepel LOKO Kenny Van Minsel (2018-2019) en Lana Van den Heuvel (2019-2020), dat er nog steeds een duidelijk onderscheid in omgang is tussen de Leuvense jeugd en de studenten.

Dagleven

Van Minsel heeft tijdens zijn voorzitterschap de Belgische lokale verkiezingen van 2018 vanop de eerste rij meegeemaakt. 'LOKO heeft in 2018 met alle lijsttrekkers individueel gepraat. Bij Ridouani leek een horizontale samenwerking mogelijk te zijn. Alle thematieken zijn immers met elkaar en met de studenten vervlochten.'

Toen Ridouani's termijn van start ging, merkte LOKO echter dat hij greep naar de oude stijl van Tobback. 'Hij zocht naar een manier om zijn stempel te drukken', vertelt Van den Heuvel. 'Daarom was hij in het begin zeer streng over fakbars.'

© Karolien Wilmots

In maart 2019 werden de dagdisco's in fakbars door de burgemeester verboden. Volgens Van Minsel hadden de studenteninspecteur, de schepen van Studentenzaken Thomas Van Oppens (Groen) en LOKO een akkoord besproken. 'Plots annuleerde Ridouani alle dagdisco's op basis van voorwaarden die hij toen niet wilde meedelen.' Van den Heuvel vult aan dat de activiteit verleden tijd is.

Van Minsel vindt het spijtig dat het stadsbestuur op dat moment niet als een partner heeft gehandeld. 'Net als een kapotte grammofoonplaat was het steeds hetzelfde riedeltje als Tobback. Dat ging vooral over externe factoren die in principe niets te maken hadden met dagdisco's.'

bewezen door gesprekken aan te gaan over duidelijke stappen naar een permanente nachtclub', reageert Alexander Pessers, teamlid van Nachtplan. Meer daarover kan hij momenteel niet zeggen, omdat er nog gewerkt wordt aan de concrete plannen.

'De burgemeester wilde het verbod op alcoholconsumptie op openbaar terrein zelfs handhaven na de pandemie'

[Zeger Debyser, N-VA](#)

Volgens Zeger Debyser (gemeenteraadslid N-VA) worden aspecten van het Leuvense nachtleven zoals gevechten op de oude markt en druggebruik onder de mat geveegd. 'Corona heeft die zaken onderbroken, maar we moeten in de gaten houden hoe het verder evolueert.'

Coronabeleid

Het studentenbeleid werd de laatste jaren eerder gekenmerkt door het coronabeleid, omdat de maatregelen vaak specifiek op de studenten gericht werden. Op bepaalde momenten merkte de oppositiepartij N-VA een te hard beleid naar de studenten op. Zo werden online cantussen verboden en waren niet meer dan vier studenten toegelaten in de tuin op kot.⊗

Er worden concrete stappen gezet naar een permanente nachtclub

De oud-voorzitters van LOKO menen echter dat de relaties daardoor niet verzuurd zijn. 'De burgemeester heeft in het begin wel op een paar tenen getrapt, waardoor het moeilijk was om opnieuw een samenwerking te creëren. Maar Van Oppens heeft altijd getracht om de samenwerking met LOKO in goede banen te leiden.'

Nachtleven

Zo zag Van Oppens de noodzaak in van een feestzaal en is Nachtplan in het algemeen positief over het beleid van de stad. 'Ze heeft haar steun

Mo boekt vooruitgang op mobiliteit

Het Leuvense stadsbestuur scoort niet langer het zwakst op mobiliteit. Dat komt niet enkel door de aanstelling van een schepen van Mobiliteit na twintig jaar, maar ook door de verdiensten van Tobback.

door [Manon Cools](#)

Na twintig jaar zonder schepen van Mobiliteit stelde Mohammed Ridouani (Vooruit) in 2019 David Dessers (Groen) aan om die functie in te vullen. Zowel oppositiepartij N-VA als de Leuvense Fietsersbond hebben daar expliciet om gevraagd. 'Dat was een gat in Louis Tobbacks (voormalig burgemeester van Leuven, red.) beleid', stelt Gert Theunissen, vrijwilliger bij de Leuvense Fietsersbond sinds 2008.

Volgens Zeger Debyser (N-VA) werd hun wens niet helemaal vervuld; hij vindt het een gemiste kans. 'Alles wat met verkeerspolitie te maken heeft, is nog niet inbegrepen bij mobiliteit. De bevoegdheid blijft versnipperd. Bovendien is de huidige schepen van Openbare werken lid van een andere partij dan die van Mobiliteit, waardoor ze vaak een tegengestelde mening hebben', meent Debyser.

Theunissen merkt wel een stijlbreek op: 'Tobback had een negatieve houding tegenover fietsers. De huidige burgemeester profileert zich niet door een fietsbeleid, maar laat dat over aan de schepen van Mobiliteit.' Daar heeft Theunissen begrip voor, aangezien de burgemeester andere prioriteiten had tijdens de pandemie.

Uitstelgedrag

Jens Dehaene, mandataris Mobiliteit van Studentenkoepel LOKO, tussen 2020 en 2021, vertelt hoe er enkele kleine dingen verwezenlijkt zijn tijdens Ridouani's eerste jaar.

Zo werd de Tiensestraat tot aan het Rector De Somerplein een eenrichtingsstraat en werd een werkgroep opgericht voor de fietsmobiliteit en -veiligheid van de Leuvense bewoner en student.

Dehaene geeft ook toe dat er veel projecten zijn uitgesteld: 'Dat kwam niet enkel door corona. De Naamsepoort is een van de drukste kruispunten van Vlaanderen en zeer onveilig voor fietsers. Daar was volgens de Vlaamse overheid geen budget voor, omdat ze bezig

waren aan werken op de Antwerpse ring.'

Dat de schepen van Mobiliteit veel werk had tijdens de coronaperiode gelooft Debyser niet. 'Het is een veelgebruikt excuus, maar ik denk dat het eerder ligt aan personeelsuitval en onenigheid in het college. Daardoor gaat de uitvoering van de plannen trager dan beloofd.'

'Inwoners die stappen en trappen moeten beloond worden in plaats van autobestuurders te straffen'

[Zeger Debyser, N-VA](#)

Volgens Theunissen heeft Leuven een historische achterstand op fietsenstallingen. Volgende maand zou een nieuwe stalling onder het Martelarenplein openen, die 3800 plaatsen aanbiedt. Debyser en Theunissen vinden echter dat de pluimen niet op de hoed van de huidige burgemeester gestoken mogen worden. Het was namelijk een beslissing die al onder Tobback was gemaakt en bovendien liep Ridouani achter op de plannen. Hetzelfde geldt voor de fietsspiraal aan het station.

Debyser benadrukt dat de positieve evolutie van het fietsbeleid een is die voorkomt in veel Vlaamse steden en daarom niet zozeer te danken is aan het huidige beleid of de schepen van Mobiliteit. De Leuvense Fietsersbond is positiever. 'Er zijn voortdurend nieuwe uitdagingen, maar de burgemeester en schepen erkennen die.'

Gepeste autobestuurder

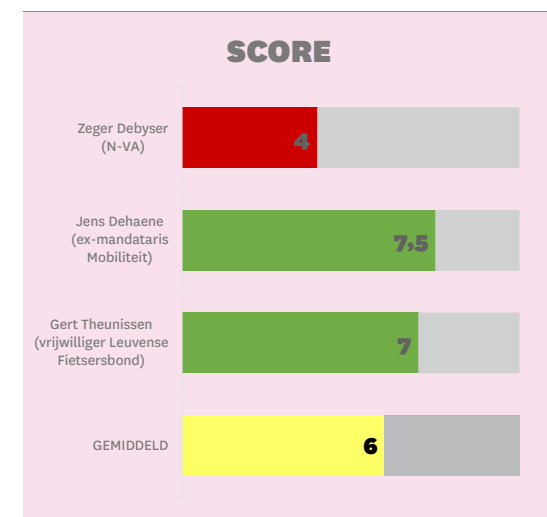
Op de zone 30 in Leuvense deelgemeenten gaf N-VA veel kritiek. Volgens Debyser kenmerkt het huidige stadsbestuur zich door een 'anti-autobeleid met symboolmaatregelen'. 'Een mobiliteitsbeleid moet vooral evenwichtig, realistisch en inclusief zijn. Diegenen die een auto nodig hebben, pest het huidige bestuur weg met boetes.'

ANPR-camera's gaan op bepaalde plekken in Leuven na of voertuigen geen verkeersovertredingen begaan. Die moeten volgens Debyser beter aangeduid worden. Hij vreest dat de miljeonen euro's aan boetes ervoor zullen zorgen dat de mensen op lange termijn zullen wegblijven van Leuven: 'Ik geloof in belonen in plaats van bestraffen. Stappers en trappers moeten beloond worden in plaats van autobestuurders te pesten. Niet iedereen kan immers zonder auto.'

Het tekort aan bewonersparkeerplaatsen is een pijnpunt. Dat zorgt ervoor dat mensen dure parkeerboxen moeten huren en dat vindt Debyser een asociale maatregel. 'Het stadsbestuur wil meer groen in de straten door wagens onder de grond te parkeren, maar ze vergeten dat zoiets veel geld kost en een ramp is voor de waterhuishouding', stelt Debyser.⊗

© Laure Guldentops

Grote ambities, maar hoe geraken we er?

Minder CO2-uitstoot, meer circulariteit en groene energie. Het duurzaamheidsbeleid van Ridouani is ambitieus en vooruitstrevend, al moet er nog een versnelling hoger geschakeld worden.

door [Lisa Cochez](#)

In 2018 kondigde burgemeester Mohamed Ridouani (Vooruit) aan dat hij van Leuven de meest duurzame, sociale en welvarende stad van Europa wil maken. Cruciaal daarbij was de ambitie om Leuven klimaatneutraal te maken.

Ridouani was schepen voor leefmilieu en duurzaamheid onder Louis Tobback, de vorige burgemeester van Leuven. Met duurzaamheid als paradepaardje waren de verwachtingen hoog. Niet toevallig maakte Groen in 2018 haar intrede in het stadsbestuur – voorheen bestuurden de socialisten enkel in coalitie CD&V.

Op de goede weg

Op vlak van circulaire economie, duurzame voeding en groene energie is er vooruitgang doorboekt. 'Er is meer ingezet op groene energie door zonnepanelen op daken te plaatsen en ook voor biodiversiteit is er verhoogde aandacht', zegt gemeenteraadslid Zeger Debyser (N-VA).

Er vond op grotere schaal vergroening en ontarding van het openbaar domein plaats, al is er daar wel nog ruimte voor verbetering. 'De wateroverlast van vorige zomer maakte duidelijk dat de klimaatverandering hier en nu aan het gebeuren is. Het is dus essentieel dat de stad zich daaraan aanpast', benadrukt David Dessers, schepen voor klimaat en duurzaamheid (Groen).

© Laure Guidentops

Leuven 2030

In 2013 werd de vzw Leuven 2030 opgericht om met inwoners, bedrijven, organisaties en de KU Leuven samen te werken aan een klimaatneutrale toekomst. 'Leuven 2030 was een heel participatieve oefening in een stad waar dat voorheen niet veel werd gedaan', vertelt Dessers.

'We zullen nog hard moeten blokken om te slagen voor ons klimaatexamen in 2030 en 2050'

[Gerard Govers](#), vicerector Duurzaamheidsbeleid

Die inspanning werd beloond met de European Green Leaf Award. Dat is een prijs voor steden die voorop lopen op vlak van duurzaamheid. De vzw is erin geslaagd om heel wat mensen warm te maken voor een ambitieus klimaatbeleid.

CO2-reductie

De CO2-uitstoot terugdringen gaat echter niet snel genoeg. Om een versnelling hoger te schakelen heeft Leuven 2030 in 2018 een stappenplan opgesteld. Dat bevat ambitieuze doelen om Leuven tegen 2050 klimaatneutraal te maken. De stad heeft zich voorgenomen om tegen 2030 de CO2-uitstoot met 67% te reduceren en tegen 2050 met 81%.

'Om dat te realiseren moeten we vooral inzetten op gebouwen energiezuinig maken, aangezien die voor 60% van de totale CO2-uitstoot zorgen in de stad', zegt Gerard Govers, vicerector Duurzaamheidsbeleid van de KU Leuven. Om

het aandeel in de uitstoot te verlagen, zouden er jaarlijks drie keer zoveel woningen gerenoveerd moeten worden.

Volgens Debyser zou het stadsbestuur minder tijd, geld en energie in de verpakking en communicatie moeten steken en meer in de realisatie van de doelstellingen. 'Ondanks de prijs en al dat getoeter is er maar weinig resultaat', meent Debyser.

Govers gaat akkoord: 'Het is één zaak om een goed begrip te krijgen van je problemen en een stappenplan te maken, maar het is een andere zaak om dat concreet waar te maken.'

Sociaal rechtvaardig klimaatbeleid

De stad legt een sterke focus op inclusie en sociale rechtvaardigheid. Dat zie je bijvoorbeeld in bottom-up initiatieven als 'Kom op voor je eigen wijk!'. 'Mensen met kleine inkomens in het duurzaamheidsbeleid betrekken, is een uitdaging die hoger op de agenda moet staan', vertelt Dessers. 'Een energiezuinige woning zou geen voorrecht mogen zijn voor mensen die daar de centen voor hebben.'

Govers benadrukt dat een succesvol klimaatbeleid een is waarin iedereen meestapt. 'Een klimaatneutrale stad waar 20% van de bewoners niet weet hoe ze morgen aan de kost kunnen komen, is geen duurzame stad.'

Leuven heeft al goede stappen gezet in de richting gezet naar klimaatneutraliteit. 'Leuven doet het niet slecht, maar als we naar een grote onderscheiding willen, dan moeten we zeker nog een tandje bijsteken', meent Govers. Hij vergelijkt het met een studieplanning: 'We zullen nog hard moeten blokken om te slagen op ons klimaatexamen in 2030 en 2050.' ☹

Leuven: rijk, maar onveilig

De Leuvense oppositie is opvallend negatief over het beleid rond veiligheid, handel en financiën. 'Financiële soberheid kent het stadsbestuur niet.'

door [Pascal Beyer](#)

Veiligheid

Leuven is niet meteen een stad die je associeert met zware criminaliteit. Toch kent ze de hoogste criminaliteitsgraad van alle Vlaamse centrumsteden volgens de criminaliteitsstatistiek van de federale politie.

Ondanks die hoge criminaliteitsgraad geeft meer dan 75% van de studenten in de *Veto*-peiling aan dat ze zich veilig voelt in Leuven. Leuvenaars zelf zijn voornamelijk slachtoffer van fietsdiefstallen en inbraken. Niet de kotstudenten, maar vooral de gedomicilieerde inwoners voelen zich jaar na jaar onveilig in hun eigen buurt, staat te lezen in de stadsmonitor van 2020. 'Het stadsbestuur mag hier gerust wat meer aandacht voor hebben, want iedereen verdient het om zich veilig te voelen in zijn of haar eigen stad', zegt oppositieleider Lorin Parys (N-VA).

Het stadsbestuur probeert daar wel iets aan te doen. Zo heeft het onlangs een nieuw cameravangnet in gebruik genomen om dievenbendes en inbrekers te klissen.

Toch blijft de oppositie sceptisch over de inzet van het stadsbestuur. 'Wij vragen

dat al jaren, maar het was echt sleuren en trekken om het erdoor te krijgen. Als het over veiligheid gaat, merken wij dat er nog steeds een soort taboe op rust.' Parys geeft het huidige stadsbestuur dan ook maar een 6/10 op vlak van veiligheid

Financiën

Het Leuvense stadsbestuur schuwt ambitieuze projecten niet; denk aan de organisatie van het WK wielrennen, de geplande podiumkunstensite en het openluchtzwembad aan de Vaartkom. Maar die projecten moeten natuurlijk ook gefinancierd worden. Daarvoor rekent de stad vooral op de Leuvenaars zelf.

Toch is schepen van Financiën Carl Devlies (CD&V) optimistisch: 'De fiscale druk in Leuven ligt lager dan die in de andere centrumsteden.' Ook dragen de inwoners niet de gehele last. Voor plannen zoals de podiumkunstensite kan er gerekend worden op de subsidies van de Vlaamse overheid, gezien vele Leuvense projecten niet enkel een stedelijk, maar ook regionaal nut hebben.

'Ook al was alles tijdens de coronacrisis gesloten, toch moesten we bepaalde taksen blijven betalen'

[Niels De Bie](#), uitbater Bar Dokter

Het huidige bestuur oogst echter veel kritiek. 'Financiële soberheid is iets wat dit stadsbestuur duidelijk niet kent', stelt Parys (N-VA). Hij verwijt het college dat het te veel inzet op prestigeprojecten gefinancierd door belastingverhogingen en het opgebruiken van de opgebouwde reserves.

Het stadsbestuur oogst op financieel vlak voor hem dan ook maar een magere 4/10. Dat staat in schril contrast met de 9/10 die schepen Devlies het eigen stadsbestuur en dus zichzelf geeft. Die score baseert Devlies op de gezonde fiscale staat van de stad: 'De autofinancieringsmarge voor de komende drie jaar is positief en het schuld ratio is nog altijd zeer behoorlijk.'

Handel

Handelaars in Leuven kampen al jaren met moeilijkheden. Het circulatieplan zou de klanten weghouden uit het centrum en de groeiende

e-commerce-sector helpt de verkopers ook niet. Schepen van Handel Johan Geleyns (CD&V) nuanceert dit beeld: 'Dat we inzetten op fietsen wil niet zeggen dat je ons handelscentrum niet meer zou kunnen bereiken. Elke zone heeft een eigen grote centrum parking. Het circulatieplan is een compromis tussen leefbaarheid en bereikbaarheid.'

Daarnaast heeft ook de horeca, meestal een bloeiende sector in een studentenstad, het de voorbije jaren niet gemakkelijk gehad door de covidcrisis.

Op de vraag of de stad Leuven de horeca geholpen heeft om de zware coronaperiode te overleven, antwoordt Niels De Bie, uitbater van bar Dokter: 'Nee, we hebben geen steun gekregen. We moesten zelfs de promotaks (*belasting die gebruikt wordt voor het organiseren van evenementen en acties in winkelstraten, red.*) blijven betalen, ook al was alles gesloten.'

Van de handelaars en horeca-uitbaters waarmee *Veto* sprak, kreeg het huidige stadsbestuur dan ook geen al te hoge score: slechts een 6/10. Toch geeft het schepencollege aan dat ze wel degelijk zijn best deed om de last van de crisis te verminderen. 'We schaften de rastaks af en lieten de horecazen toe om hun terras tijdelijk uit te breiden', aldus Geleyns. ☹

© Laure Guidentops

HIER ONTBREEKT JOUW ARTIKEL.

Vorbereidingscursussen (tand)arts kosten tot duizenden euro's

(Tand)artsen in spe betalen veel geld voor private cursussen die voorbereiden op het toelatingsexamen. Niet iedereen kan dat ophoesten.

door [Maarten Van Clé](#) en [Elien Stouten](#)

Geneeskunde of Tandheelkunde studeren is niet enkel een kwestie van wil: je moet ook slagen voor het toelatingsexamen. Dromen worden gemaakt of gekraakt op zo'n examen.

'Ik weet nog dat ik dacht "Dit is het. Als ik er nu niet door ben, moet ik een ander pad kiezen dan dat ik altijd al heb willen doen"', vertelt Emilie Roobaert, eerstejaars masterstudente Geneeskunde aan de KU Leuven.

Om de slaagkansen zoveel mogelijk te vergroten volgen middelbare scholieren en studenten vaak een voorbereidingsprogramma. Er is zowel een universitair als privaat aanbod.

Voor de laatste zijn de afgelopen jaren als paddestoelen uit de lucht geschoten, beaamt Jan Bruwier, hoofdverantwoordelijke bij privaat voorbereidingsprogramma Rebus.

Drempels

Aan voorbereidingspakketten hangt een prijskaartje. Zo betaal je aan de KU Leuven 120 euro voor een online voorbereidingsprogramma. Volg je een cursus bij een privé-initiatief betaal je gemakkelijk honderden tot duizenden euro's.

De vooropleiding en de school spelen een belangrijke rol

De kost van een voorbereidingsprogramma kan drempels opwerpen voor minder bemiddelde leerlingen. Het is net die groep die volgens een analyse van de VUB uit 2014 een lagere kans heeft om te slagen op het ingangsexamen.

Dat dure voorbereidingscursussen kunnen zorgen voor ongelijke startkansen, erkent Miet Vandemaele van de Vlaamse vereniging voor arts-specialisten in opleiding (VASO). 'Maar de kloof bevindt zich op veel meer vlakken dan enkel privé-initiatieven', beklemtoont ze.

© Maarten Van Clé

Vooropleiding

De vooropleiding en de middelbare school spelen ook een belangrijke rol. Zo bieden richtingen met een grote wetenschappelijke en wiskundige inhoud de beste voorbereiding voor de toelatingsexamen. Maar net in die richtingen is er een ondervertegenwoordiging van kansengroepen.

De organisatoren van het ingangsexamen zijn zich bewust van de drempels

Vorbereidingscursussen kunnen die kloof niet dichten. 'Daarvoor zijn ze te kort', stelt Tinne

De Laet, verantwoordelijke ijkingsstoetsen aan de KU Leuven.

Die voorbereidingscursussen kunnen volgens haar wel nog steeds een meerwaarde bieden als opfriscursus: 'Je verwacht dat iemand die deelneemt aan een rijexamen goed kan rijden, maar toch oefen je daarvoor best nog even en kijk je alle regeltjes na. Voor een toelatingsexamen mag dat ook zo zijn.'

Democratisering

De organisatoren van het ingangsexamen zetten in op goedkopere en gratis alternatieven voor de privébedrijven. Zo krijgen studenten die zich inschrijven voor de toelatingsexamen toegang tot

Wil je deel uitmaken van het leukste studentenblad?

Kan je (nog niet) goed schrijven, tekenen, fotograferen, nalezen, interviewen, mopjes maken, sfeer maken?

Kom naar een van onze redactievergaderingen op donderdagavond om 20u in de 's-Meiersstraat 5 of stuur een berichtje naar veto@veto.be.

door [Elien Stouten](#)

Code geel doet garantie weblectures vervallen

Vanaf 7 maart is het hoger onderwijs overgestapt naar code geel in overeenstemming met de versoepelingen van het federale overlegcomité. Waar de KU Leuven wel nog blijft inzetten op streaming en/of lesopnames, garandeert de UGent dat niet langer.

Hoewel de verplichting vervalt aan de UGent, wordt het wel nog aangeraden. Beide rectoren benadrukken het belang van weblectures voor wie in quarantaine zit.

Docenten op non-actief na beschuldigingen grensoverschrijdend gedrag

Een docent aan de LUCA School of Arts is aan de deur gezet nadat beschuldigingen van grensoverschrijdend gedrag onder een vorige werkgever aan het licht kwamen. Dat communiceerde de hogeschool op 4 maart. Ook aan de KU Leuven is een docent aan de faculteit Letteren op non-actief gezet wat betreft zijn onderwijsactiviteiten na berichten van grensoverschrijdend gedrag. De docent in kwestie volgt momenteel een remediëringstraject, maar blijft werkzaam aan de universiteit.

Weyts ontzegt beurzen aan Russische studenten

Op 8 maart heeft Ben Weyts (N-VA) gecommuniceerd geen studiebeurzen meer te verlenen aan Russische studenten. De huidige Russische beursstudenten behouden hun financiële ondersteuning. De maatregel geldt voor toekomstige Russische uitwisselingsstudenten.

De minister van Onderwijs hoopt met de tijdelijke schorsing druk uit te oefenen op de machthebbers in Rusland. 'We doen dit niet omdat we geloven dat alle Russen schuldig zijn aan de oorlog', benadrukt Weyts aan VRT NWS.

Hoewel Luc Sels, rector van de KU Leuven, de bevoegdheid van de minister erkent, gaat hij niet mee in die redenering: 'Studenten weigeren is bijdragen aan de polarisering.' Volgens Sels moet de individuele student niet de gevolgen dragen van 'een oorlog die heel veel Russen zelf niet gewild hebben.' De rector benadrukt dat de studenten in kwestie welkom blijven aan de KU Leuven.⊗

Usolv-it, een gratis online oefenplatform met vragen uit vorige edities en olympiades.

'De Vlaamse overheid trekt jaarlijks redelijk wat geld uit voor Usolv-it', vertelt Jan Eggermont, voorzitter van de examencommissie voor het toelatingsexamen. 'Ik denk dat er op die manier, en terecht ook, redelijk wat aandacht gegaan is naar een kwaliteitsvol, toegankelijk en betaalbaar voorbereidingstraject.'

'Het is belangrijk dat er zo veel mogelijk open, laagdrempelige initiatieven zijn'

[Miet Vandemaele, VASO](#)

'Het is belangrijk dat er zo veel mogelijk open, laagdrempelige initiatieven zijn', onderstreept Vandemaele. 'Universiteiten hebben daarin een belangrijke rol te spelen.'

De universiteiten doen dat door aan alle Vlaamse faculteiten Geneeskunde een voorbereidingspakket aan te bieden. Eggermont is ervan overtuigd dat de universiteiten zonder blikken en blozen kunnen claimen dat ze een kwaliteitsvol pakket aanbieden.

Numerus fixus

De verandering van een numerus clausus-systeem naar een numerus fixus-systeem heeft de inhoud van het examen veranderd. In een numerus clausus-systeem was slagen voldoende om aan de opleiding te starten; in een numerus fixus-systeem is er een beperkt aantal plaatsen, en is geslaagd zijn dus geen garantie om te starten. Enkel de hoogst scorende personen kunnen zich inschrijven.

'Er zijn heel wat studenten die zich zelfstandig hebben voorbereid en ook een goede kans maken om te slagen'

[Tinne De Laet, verantwoordelijke ijkingsstoetsen KU Leuven](#)

Om in het oude systeem het aantal geslaagden in te perken, werd het examen steeds moeilijker gemaakt. Daardoor erodeerde ook het draagvlak voor de toelatingsproef, aldus Eggermont.

'Door een overstap naar numerus fixus kunnen we de moeilijkheidsgraad meer afstemmen op

wat je van deelnemers mag verwachten, na afronding van het secundair onderwijs.' verduidelijkt Eggermont.

Doordat het examen nu beter is afgestemd op de eindtermen van een wetenschappelijke vooropleiding, zijn studenten die niet de mogelijkheid hebben om voorbereidende sessies te volgen minder benadeeld, vertelt Anneleen Beerten van VGSO.

Slaagkansen

Bruwier is van mening dat Rebus haar cliënten beter in lijn brengt met de eindtermen dan de universitaire voorbereidingen. 'Ons programma is meer op individuele maat, vollediger, intensiever en start eerder dan de universitaire programma's', aldus Bruwier.

Rebus is zowel voor haar individuele aanpak als voor haar groepslessen op maat van de cliënt gekend. De Laet meent echter niet dat de meting van persoonlijke sterktes en zwaktes het duurere prijskaartje goedpraat: 'Er zijn heel wat studenten die zich zelfstandig hebben voorbereid en ook een goede kans maken om te slagen.'

De meting is het startpunt, maar de focus ligt op de voorbereiding en de verwerking van de grote hoeveelheid leerstof volgens Bruwier. 'Mocht ons programma geen meerwaarde bieden', werpt Bruwier tegen, 'dan bestonden wij al lang niet meer.'

Goede investering?

Bruwier erkent dat het niet voor iedereen makkelijk is om het programma te betalen, maar ziet het als een goede investering die zich loont in de slaagkansen. Zo mocht 76 procent van hun cliënten instromen in de opleiding Geneeskunde en 85,5 procent in de opleiding Tandheelkunde in 2021.

Naast Vandemaele van VASO stelt ook Nicolas De Cleene, voorzitter van het Vlaamse Geneeskundige Studenten Overleg (VGSO), zich vragen bij die slaagcijfers. 'De slaagcijfers kloppen', begint De Cleene. 'Maar de privé-initiatieven vissen in een uitgeselecteerde vijver', valt Vandemaele hem bij.

'Kan je dan je ticket kopen in de richting?'

[Emilie Roobaert, studente Geneeskunde KU Leuven](#)

Volgens Vandemaele start de kloof al in de vooropleiding, en het zijn juist de leerlingen die al tot de besten behoren die gemakkelijker de weg vinden naar de privémarkt. 'Dat is de groep die de kleinste winstmarge heeft van zo'n privé initiatief', stelt Vandemaele.

Vorbereidingsangst

Toch heerst de perceptie dat een privaat voorbereidingsprogramma je een stapje voor geeft. 'Ik had altijd het gevoel dat private initiatieven een oneerlijk voordeel kunnen geven, omdat niet iedereen het kan betalen', licht Roobaert toe. 'Kan je dan je ticket kopen in de richting?'

Beerten treedt haar bij: 'Ik denk dat het ook de stap naar het toelatingsexamen kan vergroten.' Leerlingen en studenten zouden zichzelf immers kunnen voorhouden dat zo'n voorbereidingsprogramma essentieel is om te slagen. 'Het zou jammer zijn als iemand niet deelneemt aan het toelatingsexamen met het argument "Ik kan zo'n programma niet betalen"', verklaart Beerten.

'Het is belangrijk dat de gezondheidswerkers een weerspiegeling zijn van de maatschappij'

[Paul Herijgers, decaan faculteit Geneeskunde KU Leuven](#)

Private voorbereidingsprogramma's exploiteren die angst volgens Vandemaele: 'Het is logisch dat je schrik en stress hebt voor zo'n toelatingsexamen. We moeten vermijden dat die angst wordt uitgespeeld om nodeloze kosten te maken.'

Paul Herijgers, decaan van de faculteit Geneeskunde aan de KU Leuven, stelt ook dat dure voorbereidingscursussen volgen niet nodig is om te slagen.

© Maarten Van Clé

©Anastasia Arnhold

Studie-inefficiëntie, de keerzijde van toegankelijk onderwijs

Door de nieuwe studievoortgangsregels moeten studenten die eerstejaarsvakken blijven buizen terecht veranderen van richting, vindt professor **Philip Dutré**. Een goede studiekeuzebegeleiding is cruciaal.

Vlaanderen kent sinds lang een en relatief goedkoop en toegankelijk hoger onderwijs. Dat is absoluut iets dat we moeten koesteren, maar de keerzijde van de medaille is natuurlijk dat een deel van de eerstejaarsstudenten onvoorbereid aan de start komt, en niet over de nodige voorkennis of studievaardigheden beschikt.

Dat kan op diverse manieren aangepakt worden. We kunnen werken met bindende toelatingsexamens, een systeem wat vooralsnog enkel voor een beperkt aantal studierichtingen geldt. We kunnen potentiële studenten ook zo goed mogelijk informeren over de verwachtingen aan de start en hen inlichten over hun eigen kennen en kunnen. Niet-bindende ijkingstoetsen spelen daarin een belangrijke rol. Of we kunnen studenten zich een weg laten banen doorheen een parcours van vallen en opstaan en hen diverse pogingen voor allerhande examens aanbieden.

Het systeem van herkansingen voor examens is doorheen de jaren nét iets te veel structureel ingebed geraakt in het studietraject van vele studenten. Uit cijfers van 2016-2017 blijkt dat ongeveer negentig procent van de startende bachelorstudenten géén honderd procent studie-efficiëntie haalt na de eerste zitting in juni.

Dat is geen houdbaar model voor een instelling van hoger onderwijs, omdat je daarmee het signaal geeft dat negentig procent van de startende studenten niet in staat is het beoogde studietraject van het eerste jaar binnen de voorziene studietijd af te werken. Het model zou moeten zijn dat – mits de juiste studiekeuze en studie-inspanningen – elke student slaagt op alle examens bij een eerste examenkans.

De vraag is dan hoe we studenten kunnen aanmoedigen om zich in dat model in te schrijven. De aparte herexamenperiode volledig afschaffen (en enkel voorbehouden voor gevallen van ziekte of overmacht) blijkt vooralsnog een stap te ver, maar het aantal aangeboden examenkans beperken is een goede oplossing.

In het nieuwe mijlpalensysteem krijgt een eerstejaarsstudent een herkansing voor elk examen, met eventueel een extra academiejahr om dat vak opnieuw op te nemen en een tolerantie van

een beperkt aantal niet-geslaagde vakken. Dat is een vrij toegankelijk systeem, dat elke student in staat zou moeten stellen binnen de twee jaar alle vakken van het eerste jaar met succes te voltooien. Wie ondanks die toegankelijkheid blijft falen, moet van richting veranderen. Zowel de bredere maatschappij als de student zelf zal beter af zijn.

Dat veronderstelt echter ook dat studietrajecten studeerbaar zijn en binnen de beoogde tijd voltooid kunnen worden door het merendeel van de studenten. Het gebruik van tweede, derde en vierde herkansingen als selectiemechanisme is bij een aantal studierichtingen ingeburgerd, maar de kost, zowel menselijk als financieel, is niet te verantwoorden.

Daarom moet het nieuwe mijlpalensysteem gepaard gaan met een goede begeleiding inzake studiekeuze. Een brede en open toegang tot hoger onderwijs behelst immers ook dat die toegang geduid wordt door juiste, maar soms ook voor de student zelf confronterende informatie. Het kan de kwaliteit van ons onderwijs enkel maar ten goede komen. »

Professor Philip Dutré is gewoon hoogleraar aan de faculteit Ingenieurswetenschappen, departement Computerwetenschappen.

Het aantal aangeboden examenkans beperken is een goede oplossing

© Alma Schurmans

Waarom Weyts geen diploma verdient

Telkens als een beslissing van Ben Weyts en diens kabinet in het nieuws komt, wordt duidelijk dat de man zijn mandaat niet helemaal begrijpt, vindt **Jan Costers**. Een ingetogen tirade.

©Anastasia Arnhold

Ik ben Weyts' ergste nachtmerrie: een eerstejaarsvak vier keer opgenomen, een jaar niet gestudeerd wegens een CSE van 49% en een studentencarrière van zes jaar voor een opleiding die normaal vier jaar duurt. Een ware plaag voor de maatschappij.

Mijn jaren als studentenverantwoordelijke op een KU Leuven-residentie of als redacteur bij *Veto*; mijn studentenjob en uiteindelijk, masterdiploma — cum laude, nota bene — is in het nieuwe studieefficiëntie-systeem niet meer dan een pleister op een houten been.

Dat nieuwe systeem staat gekend als de zogenaamde 'harde knip'. In navolging van het KU Leuvenmodel zullen alle studenten in Vlaanderen geen vakken uit het derde jaar mogen opnemen als ze niet geslaagd zijn voor alle eerstejaarsvakken. *Veto* berichtte in de vorige editie al over de kritiek van alle andere universiteiten op die beslissing. Maar een stevig paar oogkleppen behoeden Ben van enige notie dat deze beslissing niet gedragen wordt.

Tijdens het schrijven van dit stuk komt het nieuwste Weyts-verhaaltje de mediakanalen binnen: Russische studenten zullen bij het aanvragen van een studiebeurs een nul op het rekest krijgen. 'Zo hopen we onze steun aan de Oekraïense zaak te tonen', klinkt het bij Ben. Want iedereen weet immers dat het de studenten zijn die in Rusland het leger aansturen.

Het is een inhoudsloze beslissing die vooral de PR-machine draaiende wil houden. Misschien kan Ben soep gaan brengen om de Oekraïense bevolking een hart onder de riem te steken. Bij de Vlaamse studentenpopulatie steekt de minister vooral bleek af tegen wat er van iemand in zijn positie verwacht wordt.

Ik ben Weyts' ergste nachtmerrie

Ik wil Ben gerust het voordeel van de twijfel geven, en geloven dat hij het beste voorheeft met het onderwijs in Vlaanderen. Al interpreteert hij dat misschien vooral als een opdracht om het abstracte concept van onderwijs vooruit te helpen. De studenten of leerlingen die in dat systeem zitten, komen op de tweede plaats.

Want iedereen die student geweest is, weet dat het studentenleven veel meer biedt dan enkel in de aula of achter de boeken zitten.

Belangrijke 'nevenactiviteiten' als hobby's, vrijwilligerswerk, studentenjobs, uitgaan of eerste liefdes(verdriet) spelen een vitale rol in de ontwikkeling van jongvolwassenen. Die kunnen een impact hebben op het niet voltooien van het modeltraject, compleet los van de competentie van de

student in kwestie om een opleiding te voltooien.

En dan hebben we het nog niet gehad over onverwachte gebeurtenissen in het leven van studenten die een jaar overhoop kunnen gooien. Met de mentale gezondheid van de studenten gaat het al jaren de slechte kant op.

De universitaire carrière van een student zou net moeten dienen om (een aanzet te geven tot) zich ontplooiën, van een ongemakkelijke puber tot een jongvolwassene die een (vaag) idee heeft van wie die wil zijn in het leven. De regelneerij van de KU Leuven - die Ben slaafs als ideaal neemt - is eerder een belemmering voor die ontplooiing, dan een 'hulpmiddel' voor de student.

Van een universiteit die 'ontdek jezelf, begin bij de wereld' als leuze heeft, mag je meer verwachten dan een keurslijf dat ons dwingt om foutloos in de pas te lopen. De studievoortgangsmaatregelen prikkelen niet het enthousiasme van de ontdekker, maar de angst om te falen. Dat zou niet de bedoeling mogen zijn, want dixit Brihang: 'morsen is het belangrijkste ooit.'

Maar 'het onderwijs' mag geen last zijn voor 'de maatschappij' - de belastingbetaler moet niet opdraaien voor studenten die er 'met hun pet naar gooien' (of misschien wel met mentale problemen zitten). Wie niet kan volgen, moet de show verlaten. Tenzij je er écht een boeltje van maakt en ervoor zorgt dat je studententijd een goeie negen jaar duurt. Dan krijg je niet alleen je diploma, maar ook een postje als minister van onderwijs. »

door Arno Faggio Del Giglio

Turkse universiteiten vrezin verval

De Turkse Boğaziçi Universiteit krijgt het hard te verduren. Volgens Scholars at Risk, een internationale organisatie die waakt over de academische waarden, gaat het dag na dag slechter met de vrijheid van meningsuiting in Turkije. Nu trekken ze dus aan de alarmbel, onder meer over de case-Boğaziçi.

Aan de Boğaziçi Universiteit, die zich in hoofdstad Istanboel bevindt, werd Melih Bulu vorig jaar aangesteld als rector door de lange arm van president Recep Tayyip Erdogan. In augustus kwam Naci İnci aan het hoofd van de universiteit te staan, wederom zonder verkiezingen. Sindsdien verloren er al een aantal academici hun werk aan de universiteit. De vrees voor een verslechtering van de situatie groeit dan ook elke dag.

Lange wachtrij in Japan

Sinds het begin van de coronacrisis zagen meer dan 400.000 internationale studenten en universitaire personeelsleden hun plannen om naar Japan te reizen in het water vallen. Op 1 april start in Japan het nieuwe academische jaar. Tegelijk worden de coronamaatregelen stilletjes aan teruggeschroefd. Maar het is *too little, too late*, aldus de Japanse onderwijsinstellingen. Ondertussen is de wachtrij voor internationale studenten erg lang geworden: meer dan 150.000 studenten kregen al een goedkeuring om in Japan te gaan studeren. Volgens de Japanse universiteiten riskeert het land op die manier aan allure te verliezen: de lange wachttijden kunnen studenten afschrikken en op lange termijn wordt studeren in het land van de Rijzende Zon minder aantrekkelijk.

'Een studentenvisum is het bewijs dat je geld hebt'

Recent voorgestelde wijzigingen in het internationale toelatingsbeleid van de KU Leuven zetten internationals aan het denken over hun situatie. Ze vrezen dat rijkdom bepaalt wie erbij mag zijn.

door Alon Nudler

Op vrijdag 4 maart presenteerde een werkgroep van de Studentenraad (Stura) haar conclusies over een aantal maatregelen die het toelatingskantoor van de KU Leuven naar voren bracht. Die maatregelen, gericht op het verhogen van de toelatingseisen voor zowel studenten uit de Europese Economische Ruimte (EER) als niet-EER-studenten, werden grotendeels afgekeurd door de werkgroep en de Algemene Vergadering (AV) van de Studentenraad.

De juiste soort internationale student

De afgekeurde voorgestelde maatregelen omvatten bijvoorbeeld de verhoging van de Engelse taalvaardigheid aan de universiteit naar C1-niveau, ongeacht de faculteit. Ook de introductie van de Graduate Record Examinations (GRE) en het aanscherpen van deadlines voor een aanvraag werden afgekeurd. Slechts één maatregel heeft de steun van de werkgroep: de niet-bindende ijkingsstoets, maar ook daar hebben ze zorgen bij de logistieke aspecten van de eis.

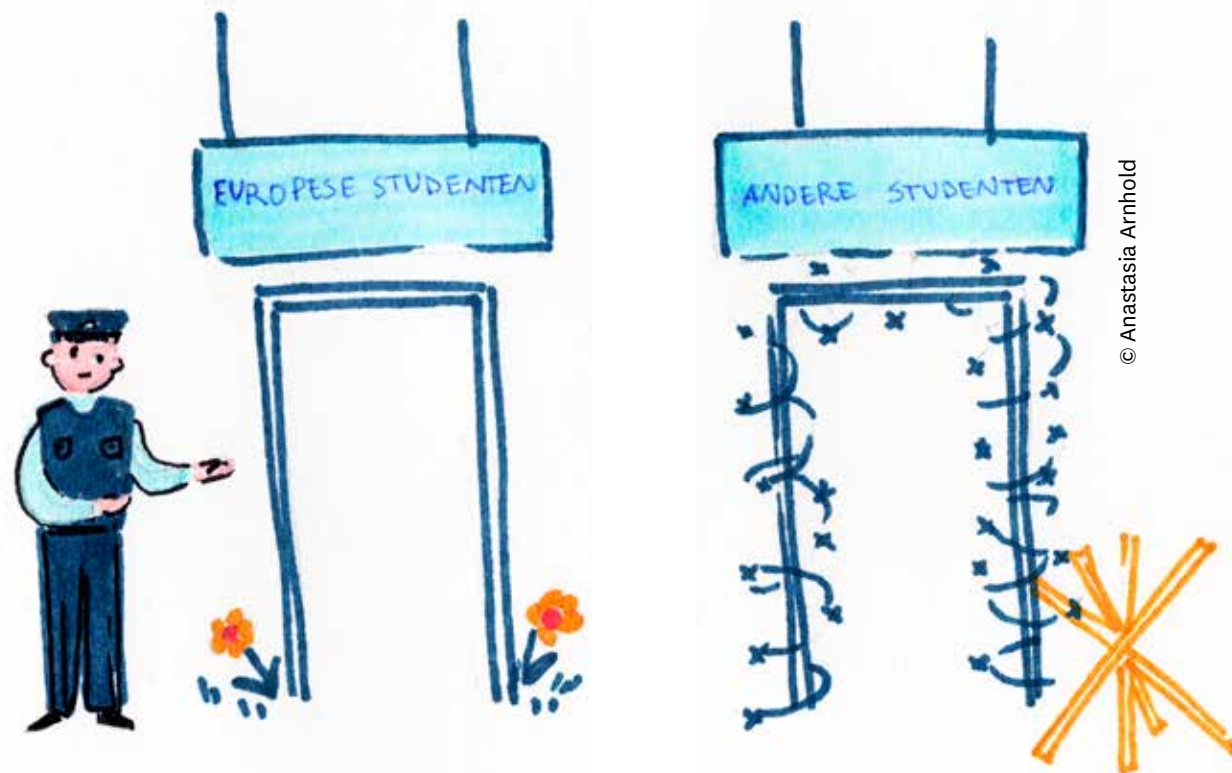
Volgens Christina Galani, Stura-mandataris internationaal, maken de voorgestelde wijzigingen deel uit van een voortgezet beleid van het internationale kantoor van de KU Leuven om meer directe controle te krijgen over het type studenten dat naar de universiteit gaat. 'De universiteit is op zoek naar studenten van hogere kwaliteit, en hogere kwaliteit betekent mogelijk meer toelatingseisen.'

Vicerector Internationaal Beleid Peter Lievens legt uit dat de vereisten nodig zijn om de capaciteiten van zowel EER- als niet-EER-studenten beter te beoordelen, aangezien ze buiten het Belgische systeem vallen. 'We willen dat studenten een opleiding starten met goede vooruitzichten op succes door te zorgen dat ze terecht komen op een opleiding die bij hen past.'

'We willen dat studenten een opleiding starten met goede vooruitzichten op succes'

Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid

'Hoger onderwijs dient om studenten vooruit te helpen in het leven, en soms is het vrij duidelijk dat de student die vooruitgang niet kan bereiken',

© Anastasia Arnhold

stelt de vicerector. 'Een realistische inschatting van de kans om te slagen op basis van het afgelegde voortraject is daarom een belangrijke parameter in een fair toelatingsbeleid', concludeert hij.

'Vanaf volgend jaar moeten internationale studenten 11.500 euro beschikbaar maken aan het begin van het jaar'

Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid

Een van de belangrijkste redenen voor Stura om tegen de nieuwe vereisten te zijn, is dat ze gebrekkelijk zijn: ze bevoordelen studenten met financiële middelen, omdat ze zich kunnen voorbereiden of omdat ze een uitgebreide vooropleiding hebben. 'Op lange termijn zal dit gewoon meer een kwestie worden van wie goed kan toetsen dan wie een

goede student is', schrijft de AV in zijn nota's.

Dat is beslist niet de enige hindernis die vaak achtergestelde niet-EER-studenten moeten overwinnen. Een van de financiële eisen waaraan studenten moeten voldoen om een studentenvisum te krijgen, is hun solvabiliteit kunnen bewijzen. Dat betekent dat ze kunnen aantonen genoeg financiële slagkracht te hebben om in België te studeren en hun levensonderhoud te voorzien.

40% van de studenten gebruikt momenteel de geblokkeerde-rekeningmethode, waarbij aan het begin van het academiejaar een bedrag in zijn geheel wordt overgemaakt. Dat bedrag was tot dit jaar 8.500 euro en is bedoeld om de bestaansminimum te simuleren. Met andere woorden bevat dat het studiegeld nog niet.

Strengere financiële eisen

Vanaf volgend jaar wordt dat bedrag verhoogd. 'Van alle studenten die vanaf volgend jaar aan een nieuwe opleiding beginnen, wordt nu verwacht dat ze aan het begin van het jaar 11.500 euro beschikbaar maken', bevestigt vicerector Lievens. Belangrijk om te vermelden is dat de beslissing daarover niet werd genomen door het ministerie van Buitenlandse Zaken, maar door de Vlaamse universiteiten.

Van de vijf niet-EER-studenten die we over deze kwestie hebben geïnterviewd, zeiden vier dat ze het verhoogde bedrag niet hadden kunnen overmaken en al moeite hadden om het huidige bedrag te verzamelen. Anica Rimac, een bachelorstudent Antropologie, stelt de voorwaarden dan ook in vraag. 'Is het doel om comfortabel te leven of om een opleiding te volgen? De verhoging gaat ervoor zorgen dat minder welgestelde studenten hoogstwaarschijnlijk geen plek bemachtigen. Het verlies van diversiteit zou een nadeel kunnen zijn voor de universiteit.' ☹

Je diploma wordt Europees

Eind februari keurde de Vlaamse Regering een ontwerpdecreet goed dat instemt met het verdrag over de automatische erkenning van diploma's in het hoger onderwijs. Concreet betekent dat dat een Belgisch diploma automatisch erkend zou worden in alle andere landen die lid zijn van de Europese Hogeronderwijsruimte.

Zo'n automatische erkenning van diploma's vindt al plaats tussen de Beneluxlanden en de Baltische Staten. Nu het decreet is goedgekeurd, wordt het ingediend bij het Vlaams Parlement. Daarna volgt de parlementaire instemming en ook nog de goedkeuring op Europees niveau.

Afghaanse universiteiten terug open

In de nasleep van de coronacrisis en de machtsgreep van de Taliban kan het universitaire leven in Afghanistan opnieuw hervatten, aldus het Afghaanse ministerie van Hoger Onderwijs. Het academiejaar begint er op 21 maart, maar eind februari zijn al aan een aantal universiteiten de activiteiten weer opgestart om studenten te verwelkomen.

Hoewel de algemene teneur bij studenten positief is, vrezen heel wat onder hen ook een verminderde onderwijskwaliteit. Volgens BBC ontvluchtten al meer dan tweehonderd professoren de drie grootste universiteitssteden van het land. Veel docenten worden daardoor aangeworven door het Talibanregime. Zo komen in hoofdstad Kabul, maar ook in grote steden als Herat en Kandahar, veel onervaren docenten vooraan in de aula's te staan. ☹

In Australië maken asielzoekers amper kans op hoger onderwijs

Veel asielzoekers kampen met psychische problemen en armoede. Daarom zetten maatschappelijke organisaties en universiteiten zich nu in om het Australische hoger onderwijs toegankelijker te maken.

door Florelien Soete

Door een visumverbod tot vier jaar na hun aankomst, opheffing van juridische bijstand en vertaaldiensten en andere veranderingen in de maatregelen zijn de meeste asielzoekers in Australië psychisch en financieel benadeeld. Sinds 2012 worden asielzoekers tot drie jaar lang het recht ontzegd om te werken en kregen ze slechts minimale inkomenssteun van de overheid.

Aanzienlijk kostenplaatje

De stress van het academische leven, financiële moeilijkheden en het leven in extreem onzekere situaties hebben een significant negatief effect op de mentale gezondheid. Deze zorgen, gecombineerd met aanhoudende trauma's — zoals scheiding van familie — vormen een verdere barrière voor hoger onderwijs.

'Mijn angst om niet verder te kunnen studeren, hield me 's nachts wakker'

Hadi, Afghaanse student

'Mijn angst om niet verder te kunnen studeren, hield me 's nachts wakker. Docenten maakten zich ook zorgen over deze financiële problematiek', getuigt Hadi, een Afghaanse student met een tijdelijk visum, in een publicatie van Deakin University.

Alle kinderen onder 18 jaar met een tijdelijk visum kunnen naar school. Maar zodra ze 18 zijn, krijgen ze geen financiering meer door de overheid. Zonder gefinancierde scholing door de school zelf, moeten volwassen asielzoekers alles uit eigen zak betalen, onafhankelijk of ze afgestudeerd zijn.

Degenen die toegang krijgen tot een universiteit, betalen ongeveer dertigduizend tot veertigduizend Australische dollar (twintigduizend à zevenentwintigduizend euro) per jaar. Een onbetaalbare som geld. 'Als de school de studenten wilde houden, zou dat op kosten van de school zijn', vertelt een Australische rector aan *University World News*.

Bovendien worden visumaanvragen niet adequaat in overweging genomen omwille van de maatregelen, waardoor de mogelijkheid bestaat dat vluchtelingen worden teruggestuurd. Dat is in strijd met het Vluchtelingenverdrag van 1951.

De regering discrimineert asielzoekers op hun datum en wijze van aankomst in Australië voornamelijk om politieke redenen

Hoewel strenge maatregelen zijn ingelast voor asielzoekers zonder visum, hebben andere asielzoekers met een geldig visum (zoals een toeristen- of studentvisum) — voor wie Australië verantwoordelijk is — nog steeds toegang tot dergelijke diensten. De regering discrimineert asielzoekers op basis van hun datum en wijze van aankomst in Australië voornamelijk om politieke redenen.

Beurzen of vrijstellingen

26 academische instellingen in Australië bieden studiebeurzen met eventuele toelage aan voor studenten met een tijdelijk visum. Die dekken de financiële problemen waardoor meer dan tweehonderd asielzoekers konden afstuderen dankzij de ondersteuning.

Maar de meeste van de asielzoekers worden nog steeds geconfronteerd met enorme barrières. De studiebeurzen zijn beperkt en bovendien is er veel concurrentie. Zonder financiële hulp van de overheid betekent verder studeren een onmogelijke droom voor asielzoekers met een tijdelijke visumstatus.

Erkenning en oplossingen voor de beperkte mogelijkheden om na het behalen van het secundair onderwijs door te kunnen stromen naar het hoger onderwijs, zijn noodzakelijk. Gratis toegang tot hoge onderwijs met bepaalde voorwaarden of vrijstellingen in universiteitsgeld zou ook oplossingen kunnen zijn.⊗

© Joanna Wils

KU LEUVEN

Platte band? Kapotte fiets?

Fietspompen

Velo Fix Stations

Gereedschap voor kleine herstellingen en een fietspomp

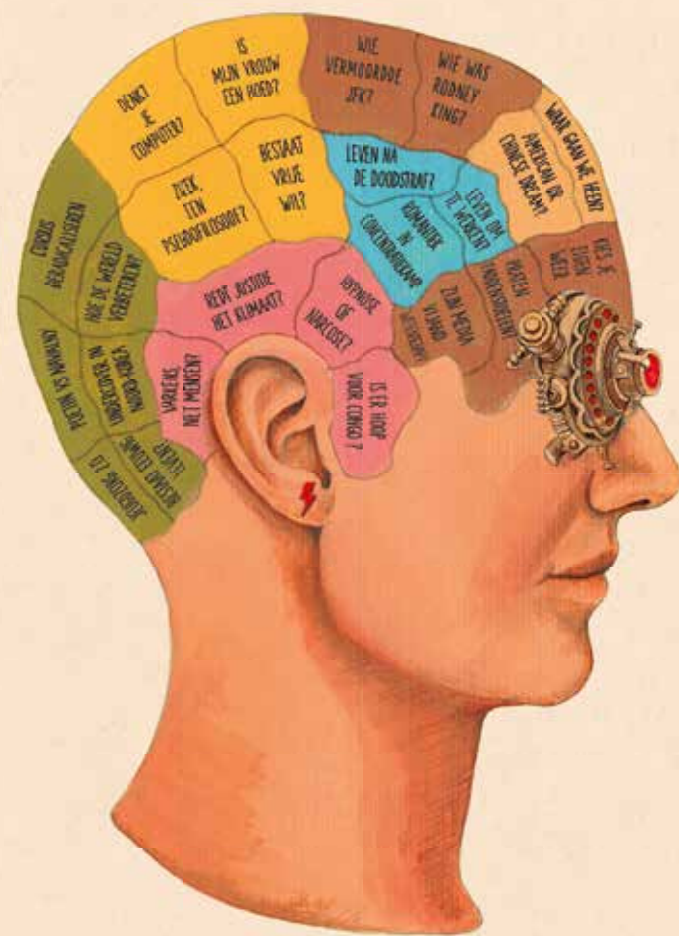

DIY Fietsatelier

Gereedschap en gratis ondersteuning om zelf je fiets te herstellen

www.kuleuven.be/mobiliteit

18E EDITIE LEUVEN, BELGIUM

DOCVILLE

INTERNATIONAAL DOCUMENTAIRE FILMFESTIVAL

23.03 – 31.03.22

WWW.DOCVILLE.BE

f DOCVILLE t DOCVILLE_BE i DOCVILLE_BE

UGent trekt doctorandistatuten gelijk, KU Leuven volgt niet

Er bestaat ongelijkheid tussen de twee statuten waarmee je kan promoveren. De UGent trekt die ongelijkheid gedeeltelijk recht. De KU Leuven volgt vooralsnog niet.

door [Sjerenó Córvers](#) en [Wyome De Cleer](#)

Wil je graag doctoreren, dan zijn er twee manieren om dat te doen. Ofwel word je een doctoraatsstudent (bursaal) en ontvang je een beurs, ofwel word je academisch medewerker en ontvang je een loon.

De keuze tussen de twee is niet triviaal. De doctoraatsstudenten kennen vaak de nadelen van het statuut niet, vertelt Maïka De Keyzer, fractievoorzitter van de ABVV (Algemeen Belgisch Vakverbond) aan de KU Leuven: 'Als student ben je geen werknemer, en heb je dus niet dezelfde rechten.'

Daar kan de student voordeel aan ontlenen, maar in de meeste gevallen betekent het dat onderaan de streep de nadelen zwaarder wegen. Vooral de financierende instellingen genieten van de voordelen van dat systeem, want ze krijgen voor de helft van de prijs een onderzoeker', vervolgt De Keyzer.

Aan de KU Leuven geeft de personeelsdienst meestal jaarcontracten af

Jan D'hooge, vicerector Onderzoeksbeleid, vindt het logisch dat er een verschil is tussen de statuten. 'Als doctoraatsstudent werk je primair aan het behalen van een extra diploma, als werknemer heb je verschillende opdrachten en is het behalen van het diploma slechts een van de taken.'

Volgens de UGent is dat een oneerlijke situatie en trekt ze de statuten zoveel mogelijk recht. 'Bij de UGent brengen we de bursalen voor veel zaken onder bij het arbeidsreglement; wij erkennen ze als werknemer', legt Stefanie Vermeire, ACV (Algemeen Christelijke Vakbond) afgevaardigde van de UGent, uit. Maar ook zij zitten vast aan de wetgeving omtrent die statuten. De UGent zelf onthoudt zich van reactie.

Onzeker bestaan

Geregeld komt het voor dat er slechts twee of drie jaar financiering is voor een onderzoeksproject. Een bursaal heeft vier jaar recht op dat statuut. Als er geen verdere financiering is, komt de onderzoeker in kwestie in de knel. Die wil hun doctoraat afmaken, maar vindt niet snel een instelling die hen aanneemt voor twee jaar. Daarna

zou de instelling die persoon namelijk als werknemer moeten betalen en dat betekent hogere lasten voor de instelling. Het is dan logischer om iemand meteen als werknemer aan te nemen.

Ook verlengingen van contracten kunnen stresserend werken. Aan de KU Leuven geeft de personeelsdienst meestal jaarcontracten af. Dat betekent dat je je contract moeilijk kan verlengen. Gedurende het hele onderzoekstraject leeft de onderzoeker in onzekerheid.

De UGent garandeert daarentegen een financiering van twee jaar. Na een goede evaluatie verlengen zij dat contract met nog eens twee jaar. Vermeire vindt dat een goede ontwikkeling: 'De onzekerheid die tussentijdse opzeggingen en korte contractjes geeft, is dan weg.'

D'hooge ziet het probleem niet, zolang de student van tevoren maar op de hoogte is: 'Als je op de arbeidsmarkt een contract van onbepaalde duur krijgt, en ze hebben je niet meer nodig, dan laten ze je ook gaan.' Toch kijkt de KU Leuven in de richting van Gent: er is een werkgroep opgezet die de mogelijkheden onderzoekt.

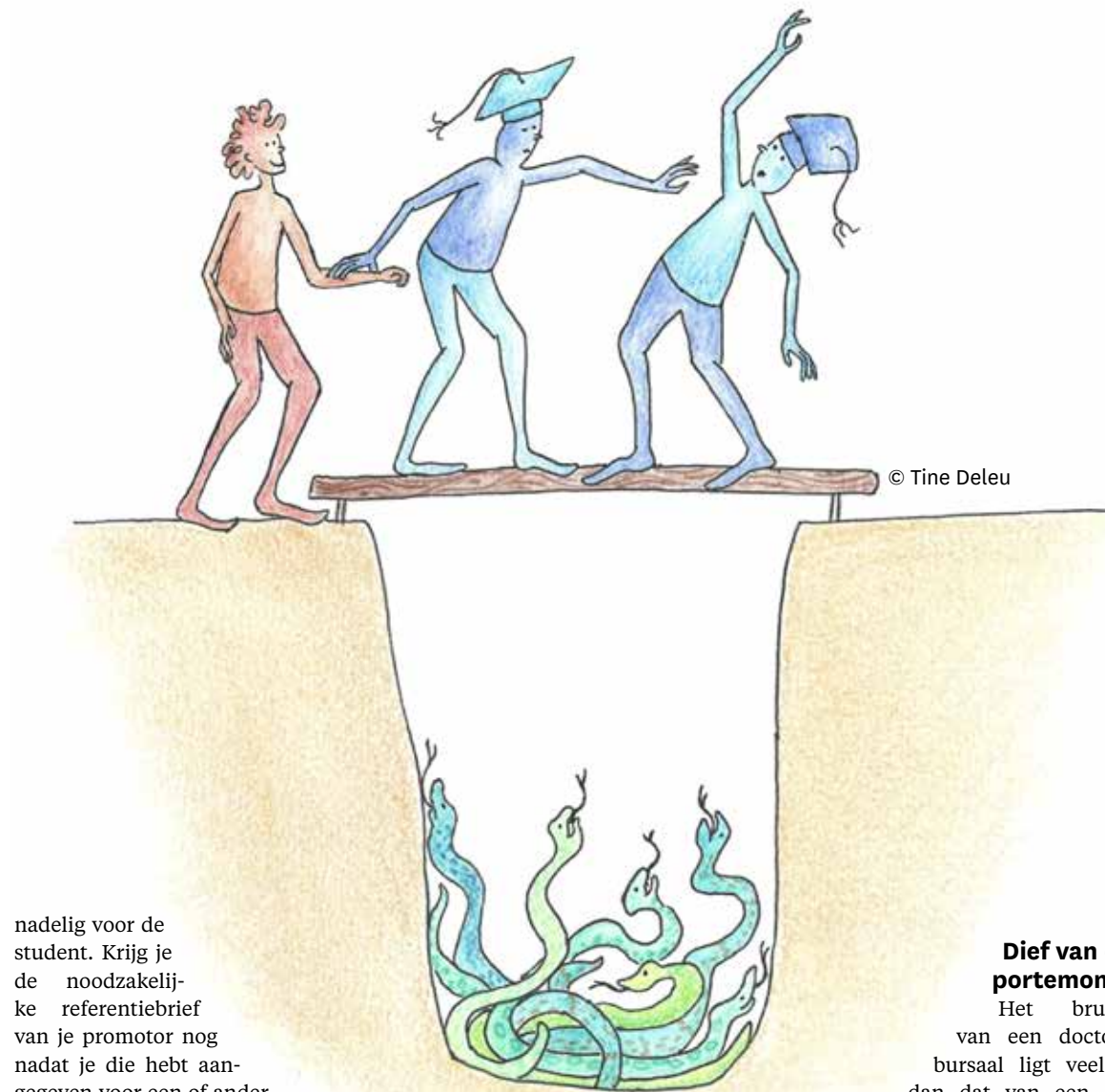
Afhankelijkheid

Een gekend probleem van doctorandi is dat zij in een zeer afhankelijk positie verkeren. Het behalen van het diploma staat of valt bij de *good will* van de promotor. Dat geldt voor bursalen eens te meer. Daar biedt de UGent geen oplossing voor. Mede doordat die afhankelijkheid vooral speelt op het informele vlak.

'Sommigen krijgen de opdracht om artikels in te scannen, wat ik totaal belachelijk vind'

**Beatrice Dedonder, doctoranda Letteren*

De Keyzer hoort dat veel promovendi een melding willen maken of een klacht willen indienen, terwijl weinigen dat ook daadwerkelijk doen. 'Het enige wat er dan gebeurt, is dat je je promotor kwaad maakt, want je moet die tegen de schenen schoppen.' Zeker als het resultaat uitblijft, is dat

© Tine Deleu

nadelig voor de student. Krijg je de noodzakelijke referentiebrief van je promotor nog nadat je die hebt aangegeven voor een of ander conflict?

Bursalen moeten vrij en autonoom onderzoek kunnen doen. In de praktijk lukt dat vaak minder goed dan de bedoeling is. 'Die mensen zijn de werkpaardjes van de proffen en moeten niet anders doen dan de cv's vullen en zoveel mogelijk publiceren in functie van de outputfinanciering van hun promotor', zegt Vermeire.

Ook mogen bursalen maximaal vier uur per week andere taken verrichten dan onderzoek doen, zoals onderwijs voorzien. Beatrice Dedonder*, doctoranda aan de faculteit Letteren, deelt mee dat 'sommigen de opdracht krijgen om artikels in te scannen, wat ik totaal belachelijk vind'. Andere dingen zijn dan wel goed voor je cv, gaat ze verder. 'Zo heb ik een heel jaar een bachelorseminarie begeleid, maar het kan wel niet officieel erkend worden door de KU Leuven.'

Dief van eigen portemonnee

Het brutoloon van een doctoraatsbursaal ligt veel lager dan dat van een academisch medewerker. Zo kan de instelling meer mensen aannemen voor hetzelfde geld. Het nettoloon is wel hetzelfde.

'Als ik een paar maanden werkloos ben nadat ik promoveer, zal mijn uitkering wel veel lager liggen'

**Beatrice Dedonder, doctoranda Letteren*

Sociale voordelen zoals de ziekekas, de werkloosheidsuitkering, en pensioenen berekent de Vlaamse overheid op basis van het brutoloon.

Dedonder ligt niet wakker van een lagere pensioenopbouw, maar 'als ik een paar maanden werkloos ben nadat ik promoveer, zal mijn uitkering wel veel lager liggen.'

Andere financiële nadelen zijn het lagere vakantiegeld en eindejaarsuitkering, omdat die afhankelijk zijn van je brutoloon. De KU Leuven hanteert ook nog eens lagere percentages. 'Als je vakantiegeld al begint aan 300 euro minder en daar dan nog eens een lager percentage van wordt genomen, dan snap ik de logica niet meer', vertelt Dedonder. Het voordeel voor haar is dat ze ten laste van haar vriend kan zijn, wat fiscale voordelen oplevert.

Minder bescherming

Een ander probleem dat voortkomt uit het nadelige statuut is dat je als bursaal minder democratische rechten hebt en minder juridisch beschermd bent bij conflicten. Zo mag je als student niet stemmen bij verkiezingen en zijn syndicale rechten afwezig voor de doctoraatsstudent.

Je kan als bursaal niet naar de rechter stappen in het geval van een arbeidsconflict

Dat laatste pakt nadelig uit in het geval van een eenzijdige stopzetting van het contract. Hoewel de procedure voor een vroegtijdige beëindiging van het contract niet eenvoudig is, verklaart De Keyzer dat 'er wel een beroepsprocedure is, maar de vakbonden zijn daar niet bij betrokken'. Daarnaast kan je als bursaal niet naar de rechter stappen in het geval van een arbeidsconflict.

Naar de rechter stappen is aan de UGent ook niet mogelijk, maar zij hebben de democratische en syndicale rechten gelijkgesteld aan het werknemersstatuut. 'Alles wat bursalen betreft moet bij ons onderhandeld worden', verzekert Vermeire.

Hoge druk

Doctoreren betekent tegenwoordig publiceren en academische congressen bijwonen. Mensen worden klaargestoomd voor een academische carrière. De Keyzer: 'Als je weet dat de absolu-

te meerderheid van de mensen uitstroomt, dan moet je het academische traject in vraag stellen.' Want wie een academische carrière ambieert, moet veel geluk hebben.

'De arbeidsmarkt is oververhit, maar dat is niet altijd zo geweest en zal niet altijd zo zijn'

Maïka De Keyzer, ABVV KU Leuven

Volgens D'hooge kan je het ook anders zien: 'Er zijn veel mensen zonder academische aspiraties, die bijvoorbeeld de industrie in willen.' Volgens hem voedt dat ook de hoogopgeleide arbeidsmarkt. Dat geldt echter minder voor niche-doctoraten, zoals pakweg onderzoek naar een dichter in de 17e eeuw.

Volgens De Keyzer is het waar dat de meeste doctorandi nu een baan vinden na het traject: 'De arbeidsmarkt is oververhit, maar dat is niet altijd zo geweest en zal niet altijd zo zijn.'

Er zijn meer doctoraatsbursalen bijgekomen de afgelopen twintig jaar. Het aantal postdoctoraatsplaatsen en het aantal professoren bleef hetzelfde. Dat leidt tot zware concurrentie en het draagt bij aan de afhankelijkheid van de student van de promotor. Hoe minder posities beschikbaar zijn, hoe meer je geneigd bent om alles te geven om die positie te bemachtigen.

D'Hooge is het niet eens dat die concurrentie een probleem is: 'Als je geen academische carrière ambieert, maar je wilt heel graag een bepaalde job, dan verschijn je ook niet als enige kandidaat op het sollicitatiegesprek.'⁵

**Beatrice Dedonder is een gefingeerde naam. De doctoranda wil anoniem blijven omdat haar bijdrage mogelijk problemen kan opleveren in haar carrière.*

Kroonprinses jazzscene komt naar Leuven

Op 18 maart staat Nabou Claerhout met haar kwartet NABOU op het podium van Leuven Jazz. De Antwerpse trombonist bemachtigde zo een plaatsje tussen iconen zoals Fred Hersch en Lakecia Benjamin.

door [Elia Pergola](#)

In Londen noemt Jazz Sensibilities haar 'een briljante componist die voorbestemd is om nog veel bij te brengen aan de jazz community.' Die woorden doen Nabou Claerhout (28), jazztrombonist uit Antwerpen, deugd, maar zetten haar ook met beide voetjes op de grond. Ze wil de hoge verwachtingen kunnen waarmaken wanneer ze straks voor de tweede keer op het podium van Leuven Jazz staat.

Deze keer speelt ze niet alleen op het Leuven Jazzfestival. Samen met Trui Amerlinck (bassist), Roeland Celis (gitaar) en Mathias Vercammen (drum) waait er met NABOU een frisse wind door de jazzscene.

Jazz op de muziekschool

Als kind had Claerhout nooit gedacht een grootheid van de jazz te worden. Het was pas toen ze de documentaire over Maceo Parker zag dat ze ontdekte wat je allemaal kan doen met een trombone. De beelden van Parkers trombonist intrigeerden haar: 'Hij speelde echte funkmuziek. Dat was voor mij de eerste keer dat ik doorhad dat je ook andere dingen kan doen met een trombone dan enkel klassieke muziek spelen.'

'Bij elk nummer ga ik op reis met ons vijf, want ik betrek het publiek er ook bij'

Langzaam groeide Claerhouts liefde voor jazz. 'Via Maceo Parker ben ik langs de popmuziek mondjesmaat naar jazz toegestapt.' Een nieuwe wereld ging voor haar open, al wist ze niet goed wat dat allemaal inhield: 'Ik liet het mij gewoon overkomen.' Eén ding was zeker: klassieke muziek was als kind niets voor haar - hoewel ze er nog steeds naar luistert.

In een muziekschool die focuste op een klassieke opleiding, was het geen evidentie om ook pop en jazz te mogen spelen. Claerhout spreekt vol lof over haar muziekleerkracht: 'Gelukkig stond die ervoor open om mij lichtere muziek te laten spelen.'

Claerhout luisterde veel naar artiesten als Erykah Badu, Beyoncé en James Brown. Of die

invloeden ook terugkomen in haar muziek, laat ze aan de luisteraar over. De sound van NABOU omschrijft ze als een verhaal: 'Bij elk nummer gaan we op reis met z'n vier, eigenlijk vijf, want ik betrek het publiek daar ook enorm bij. Zo wordt het een verhalend verhaal.'

Uniek kwartet

Nu speelt Claerhout samen met drie muzikanten die elk hun eigen invloeden toevoegen aan het kwartet. Elk hebben ze een aparte focus, wat ervoor zorgt dat NABOU iets excentrieks heeft. Door Mathias, de drummer van het kwartet, leerde Claerhout tijdens haar tienerjaren heel wat muziek kennen. Met een timide stem blikt ze terug op die tijd: 'Tegen Mathias durfde ik voor het eerste zeggen dat ik graag zelf muziek wilde maken.' Later vroeg ze hem dan of hij wilde meedoen.

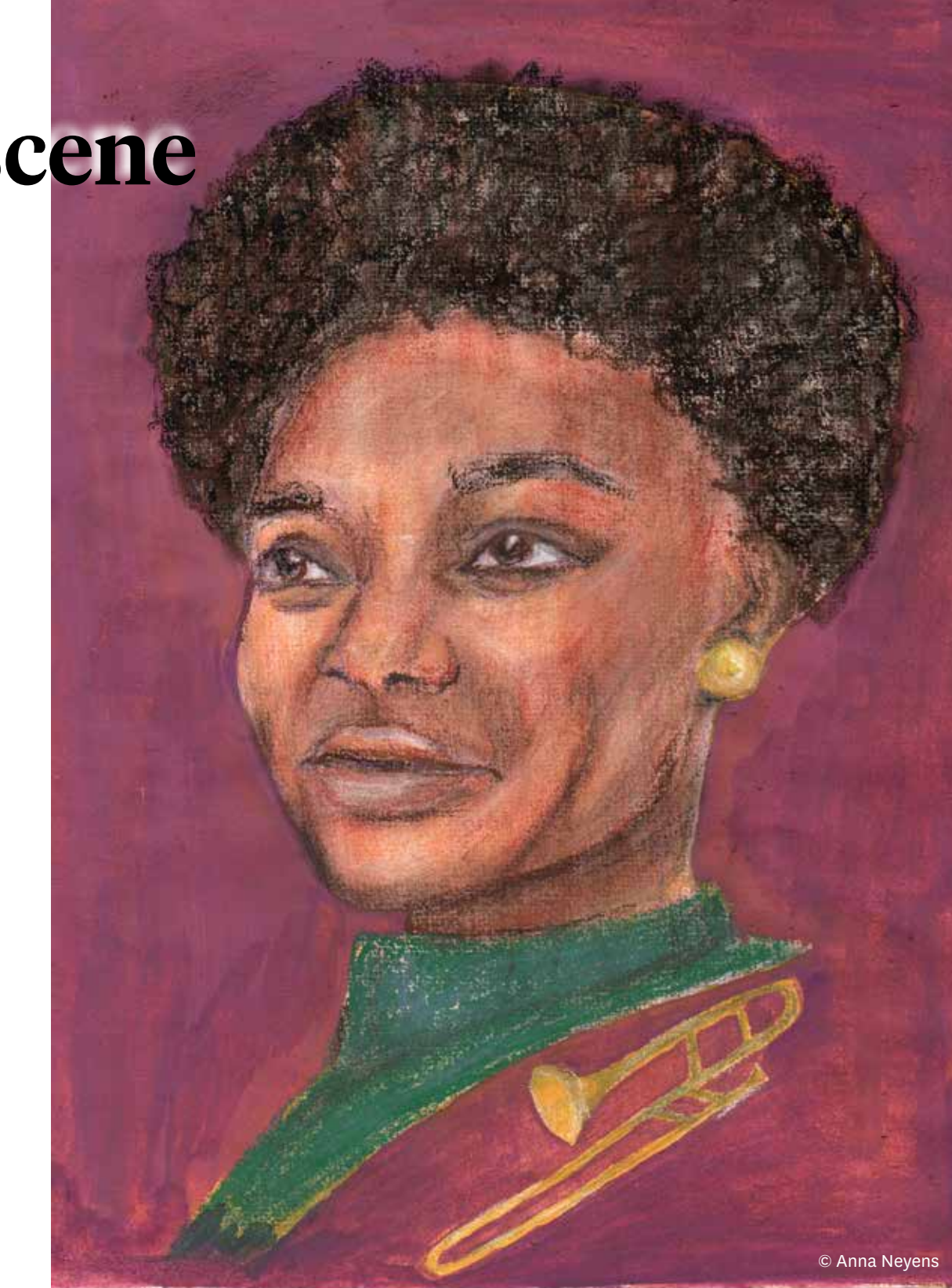
'Ik wil eerst kunnen dromen over de toekomst voordat ik zaken kan afvinken'

Voor Claerhout is het een godsgeschenk dat de klik er ook naast het podium is: 'Het is heel fijn om met hen naar een concert te vertrekken, het te beleven en dan weer terug te keren.' Die goede connectie komt ook van pas in het schrijfproces van hun muziek. 'We hebben geluk dat we zoveel mogen snuffelen naar wat we wel en niet kunnen doen. Zo ontdekken we steeds nieuwe dingen.'

In oktober 2021 kwam hun eerste album *You Know* uit. 'Je zit zo in dat proces en je bent gewoon bezig met de creatie ervan. Pas nu valt het mij op dat het album uit is', blikt ze terug. Het voelt voor de trombonist nog steeds surreëel aan. Ondanks het feit dat Claerhout durft dromen van meer, is ze enorm dankbaar voor hetgeen ze al verwezenlijkt heeft: 'Ik heb de plaat thuis geëtaleerd. Telkens als ik ze zie, ben ik verbaasd dat we dat hebben gedaan.'

Durven dromen

Claerhout bracht tijd door in Londen en kreeg daar heel wat kansen. Uiteindelijk keerde ze

terug naar België omdat ze zag hoe moeilijk het was om er als muzikant te overleven. Spijt heeft ze daar in ieder geval niet van, al geeft ze toe dat ze in Londen misschien sneller de kans zou krijgen om met grote artiesten samen te spelen.

'Als het mij raakt, zal het wel iemand anders ook raken'

'Muziek maken met bepaalde helden zou ik wel fijn vinden, maar dat moet allemaal niet te

snel gaan.' Claerhout wil graag de tijd krijgen om over haar ambities na te denken: 'Ik wil eerst kunnen dromen over de toekomst voordat ik zaken kan afvinken.' Daarnaast benadrukt de componist dat ze vooral verder wil blijven doen wat ze graag doet, 'zonder compromissen te moeten maken'.

Ze is er heel dankbaar voor dat ze tot nu toe altijd die vrijheid heeft gekregen. 'Ik blijf doen wat ik mooi vind. Zolang dat aanslaat bij de mensen, is dat super fijn.' Claerhout denkt dat haar muziek op appreciatie kan rekenen omdat er met een trombone nog niet zoveel gecreëerd is in ons

Ook de tweede week van *Leuven Jazz* belooft een knaller te worden. *Veto* selecteerde haar favorieten:

14/03
The United States vs. Billie Holiday
(Cinema ZED)

15/03
Themacombo Fred Hersch
(30CC/Schouwburg)

16/03
Jamsessie in Casa del Popolo
(Casa Del Popolo)

17/03
Immanuel Wilkins Quartet
(30CC/Schouwburg)

18/03
Lakecia Benjamin + NABOU
(30CC/Schouwburg)

19/03
LUCA Bigband ft. Hermine Deurloo & Rebirth::Collective ft. Tutu Puoane
(30CC/Schouwburg)

20/03
Huiskamerconcerten met Dorian Dumont, Lubiana en Adja Fassa (respectievelijk in Huiskamer Baeyens-Schellens, Cinema Roxy en Huiskamer Detiege).

land: 'Dat geeft de mogelijkheid om snel als "iets nieuws" te klinken.' Toch is ze daar niet bewust mee bezig: 'Als het mij raakt, dan ga ik ervan uit dat er wel iemand zal zijn die het ook zal raken.'

Leuven Jazz

Tijdens de repetities probeert de band zichzelf ook telkens te verrassen. NABOU speelt op concerten soms zelfs nieuwe muziek, of variaties op hun bestaande muziek: 'Zo willen we het voor onszelf wat fris houden.'

Claerhout kijkt er in elk geval naar uit om opnieuw op het Leuven Jazzfestival te staan. Als student kwam ze er wel eens, maar om er nu naast heel wat opkomend talent te staan, vindt ze heel fijn. 'Om Leuven aan te duiden als kinderdroom, is als Antwerpse misschien wat moeilijk (*lacht*), maar ik droomde er als kind wel van om ooit op zulke affiches te mogen staan.' Zo gaat met Leuven Jazz in zekere zin toch een kinderdroom van Claerhout in vervulling. ☺

door [Hannah Smets](#)

De lente is eindelijk in het land. Nu de zon af en toe tevoorschijn komt, wordt het hoog tijd om ook zelf een stapje buiten te zetten en wat cultuur op te snuiven.

Depot Café presents Lunace Het Depot - Maandag 14 maart, 20u00

Op zoek naar nieuwe muziek? In het Depot Café kan je gratis nieuw talent ontdekken terwijl je er gezellig iets drinkt. Deze keer neemt Lunace het podium in, een jonge singer-songwriter die je met haar zwoele electropop *sounds* hypnotiseert. Fan van BANKS of MØ, of gewoon zin om samen van muziek te genieten? Dan is Het Depot dé place to be voor jou!

Gratis inkom.

All Eyes on OPEK OPEK - Woensdag 16 maart, vanaf 19u00

Genieten van een avond vol dans, theater en spoken word? Of liever zelf de handen uit de mouwen steken tijdens workshops rond schrijven of hedendaagse dans? Dan mag je deze UUR KULTUUR-avond in OPEK zeker niet missen. Neem vrienden mee, kies zelf welke events je wilt bijwonen en geniet daarna van een drankje op het dakterras. Afsluiten gebeurt natuurlijk met een feestje!

*Prijs: €15, gratis met cultuurkaart.
Met reservatie.*

PLATEAU 22
Labora Abdij Keizersberg - Donderdag 17 tot zondag 20 maart

Jong talent gespot! PLATEAU 22 dompelt je onder in de bonte wereld van de podiumkunsten: interactieve performances, tekstinstallaties, hedendaagse dans, *immersive* theater en meer. Elke dag krijg je de kans om het werk van aanstormend talent te ontdekken. Ga dus zeker een kijkje nemen, al is het maar voor de spectaculaire locatie...

Prijs: €30 (steun), €15 (basis), €7,5 (reductie) of €0 (solidair) voor een dagticket.

De Boekenkamer met Tutu Pouane
30CC/Schouwburg foyer - Zaterdag 19 maart, 19u00

Voor de boekenliefhebbers onder ons: wat dacht je van een sneak peak in de bibliotheek van een (bekende) lezer? In *De Boekenkamer* gaat Tutu Pouane in gesprek over de boeken die haar inspireren, raken of nauw aan het hart liggen. De Zuid-Afrikaanse zangeres woont sinds 2004 in Antwerpen en staat bekend om haar authentieke jazz- en soulstem. Het gesprek zal in het Engels verlopen.

Gratis inkom, met reservatie.

DOCVILLE 2022
Cinema Zed - Woensdag 23 tot donderdag 31 maart

Het is weer zover: het internationale documentaire filmfestival staat voor de deur. Geniet van een eindeloos aanbod aan adembenemende beelden, boeiende figuren en opmerkelijke gebeurtenissen. Van *The Pervert's Guide to Ideology* tot de moord op JFK of het opsporen van een sneeuwpanter die zich bijna nooit laat zien. Kies en kijk: er is voor elk wat wils!

Prijs: €9,50 per event, €7 met cultuurkaart, €8 met ZED-studentenkaart (gratis te verkrijgen)

Laureatenconcert JONGE SOLISTEN
Concertzaal Lemmensinstituut - Zaterdag 26 maart, 19u00

Zin om – misschien wel letterlijk – omvergeblazen te worden? Op 26 maart treden de laureaten van de Wedstrijd voor Jonge Solisten op met het Stringendo orkest. Een avond vol virtuoos talent voor al wie klassieke muziek weet te waarderen – of dat daarna toch zeker zal doen.

Prijs: €15

evaluatie > Cultuurbeleid Leuven krijgt goede punten

Leuvense cultuursector streeft naar creatieve chaos

De afgelopen jaren is de Leuvense cultuursector erin geslaagd zichzelf op de kaart te zetten. Ondersteund door het stadsbeleid richt ze haar pijlen op meer diversiteit en ruimte voor opkomend talent.

door [Lore Meesters](#)

'Leuven mag zich zonder blozen de vierde kunststad van Vlaanderen noemen', klinkt het met trots in de nieuwe landschapstekening van de culturele sector die eind februari werd voorgesteld. Toch is dat een relatief recente evolutie: het brede Leuvense kunstenveld kwam pas in de laatste twee decennia echt tot bloei. Sindsdien heeft de sector niet stilgezeten.

Jong talent moet de ruimte krijgen om te experimenteren

'Er is de laatste jaren vooral groei geweest', klinkt het bij Mike Naert, algemeen directeur van Het Depot. 'Veel organisaties hebben een zekere maturiteit ontwikkeld en een aantal spelers zijn toonaangevend geworden in Vlaanderen.' Hoewel de cultuursector dus al een hele weg heeft afgelegd, staan de stad en de organisaties nog voor enkele uitdagingen.

Ruimte maken voor chaos

Eerst en vooral is er de vraag naar meer ruimte, die al een hele tijd speelt. Dankzij de ontwikkeling van haar cultuurlandschap en het groot aantal jonge mensen dat ze huisvest, is Leuven een aantrekkelijke plek geworden voor nieuwe, kleinschalige creatieve initiatieven. Voor hen is het vaak nog moeilijk om aan een werkplek, repetitieruimtes of zalen te geraken. De oppervlakte binnen de Leuvense ring is beperkt en het blijft een dure stad om in te wonen en te werken.

'We hebben een aantal ruimtes bijgekocht, waaronder de Scheutsite. Verder bespreken we hoe bestaande ruimtes beter gedeeld kunnen worden, in ruimte maar vooral ook in tijd', laat Denise Vandevort, Leuven schepen van Cultuur, weten. Zo zetten een aantal grotere huizen hun deuren bijvoorbeeld open voor opkomend, nieuw talent.

Daarnaast bouwt de stad in de Brusselsestraat, op de plaats waar vroeger het Sint-Pietersziekenhuis stond, een nieuwe podiumkunstensite. Het gebouw zou tegen 2027 klaar zijn en moet mee een oplossing bieden voor het gebrek aan ruimte voor cultuur. Die podiumkunstensite moet ook voor een culturele ontmoetingsplek in het centrum van de stad zorgen: 'de nieuwe culturele living van Leuven', noemt Vandevort het.

'Leuven was de eerste stad die extra ondersteuningsmaatregelen in de coronacrisis uitrolde'

[Wim Oris](#), artistiek leider *Compagnie Tartaren*

Voor de sector zijn die blijvende inspanningen om cultuur haar plek te geven van cruciaal belang. In de landschapstekening maakt het deel uit van de toekomstvisie: fysieke én artistieke ruimte voor creatieve chaos. Om groeimogelijkheden, vernieuwing en creativiteit te bewaren, moet jong talent de kans krijgen om te experimenteren, zo klinkt het.

Diversiteit op diverse vlakken

Plaats maken voor opkomende, alternatieve en experimentele vormen van cultuur, zorgt ook voor een diverser aanbod. 'Je voelt een groot verlangen van onderuit. Kleine, nieuwe spelers willen ook hun plek veroveren. Het zou fijn zijn als het ene het andere niet moest uitsluiten', klinkt het bij Dirk De Lathauwer, artistiek leider van FABULEUS.

Het einddoel is dat er een scène voor elke soort publiek ontstaat. Klassieke muziek en theater gaan dan hand in hand met het nachtleven en circus. Het aanbod zou even divers moeten worden als de bewoners van Leuven zelf.

De vraag naar diversiteit gaat weliswaar verder dan de kunstvormen zelf. De stad richtte in samenspraak met de cultuursector een Lerend Netwerk Diversiteit en Inclusie op. Daaruit moeten aanbevelingen en adviezen voortkomen die diversiteit op alle mogelijke vlakken bevorderen: in publiek, makers, kunstvormen, herkomst, leeftijd, gender...

© Miete

Coronacomplimenten

Na twee decennia vol groei en ontplooiing, kreeg de Leuvense cultuursector de afgelopen twee jaren, net als iedereen, met de coronacrisis te kampen. 'Zonder twijfel de grootste crisis ooit', reageert Naert onmiddellijk.

'Het meest positieve is dat de stad luistert en meedenkt'

[Bram Somers](#), oprichter *INUIT*

Toch zijn de organisaties positief over de manier waarop de stad daarmee is omgegaan. 'Leuven was de eerste stad in het hele land die extra ondersteuningsmaatregelen uitrolde', vertelt Wim Oris, artistiek leider van *Compagnie Tartaren*. 'De stad heeft heel snel gereageerd op de noodkreet van de sector', beaamt ook De Lathauwer.

Het relanceplan van de stad zorgde ervoor dat ook kleine projecten, freelancers en werknemers zonder vast contract, waaronder techniekers maar ook kunstenaars zelf, om financiële ondersteuning konden vragen. Zo probeerde Leuven naast de gesubsidieerde organisaties, die steun van Vlaanderen kregen, ook de kleine spelers aan boord te houden.

Samenwerking als strategie

Dat het stadsbestuur luistert naar de noden van de culturele sector, komt als een van de grote troeven in haar cultuurbeleid naar voren. Vandevort geeft aan dat er vanuit de stad veel aandacht uitgaat naar de betrokkenheid van alle mogelijke spelers in het veld.

Die ambitie lijken de organisaties te voelen. 'Het meest positieve signaal is dat de stad luistert en meedenkt. Ze is actief bezig om cultuur te steunen en te laten meegroeien en dat begint duidelijk ook bij kleine organisaties zoals die van ons', merkt Bram Somers, een van de oprichters van *INUIT*, op.

'We zijn klaar om Europese Culturele Hoofdstad te worden'

[Mike Naert](#), algemeen directeur *Het Depot*

Verder ambieert het culturele veld ook samenwerkingen met andere sectoren. 'De maatschappij en de cultuursector zijn niet van elkaar gescheiden, maar staan in een wisselwerking ten opzichte van elkaar', vertelt De Lathauwer. Ze willen dan ook samen verder evolueren.

Zowel de stad als de culturele sector koesteren nog veel ambities. Door in te zetten op samenwerking, diversiteit en ruimte voor cultuur hopen ze in 2030 hun groeiproces met de titel Europese Culturele Hoofdstad te kunnen bekronen. 'Ik denk dat we er als stad klaar voor zijn', sluit Naert af. 'Het is hét moment.'

SCORE

Mike Naert (Het Depot)	8,5
Wim Oris (Cie Tartaren)	8,5
Bram Somers (INUIT)	8
Dirk De Lathauwer (FABULEUS)	8
GEMIDDELD	8,25

'De koten in Leuven zijn niet duurder dan in Gent of Antwerpen'

© Heike Ostijn

Mohamed Ridouani is sinds 2019 burgemeester van Leuven. Verkozen door Leuvenaars, maar belangrijk voor studenten. 'Studenten laten stemmen? Ik ben pro.'

door [Wolf France](#) en [Lore Meesters](#)

Pal in het midden van zijn legislatuur ontmoeten we burgemeester Mohamed Ridouani (Vooruit). Als zoon van Marokkaanse arbeidsmigranten leek die toekomst niet voor hem weggelegd. In de eerste helft van zijn legislatuur kreeg hij het voor elkaar dat Leuven tot 'Innovation Capital of the World' werd gekroond. Een van de vele prijzen die Leuven te beurt viel.

Burgemeester zijn, was dat altijd al een droom of bent u eerder toevallig op die positie terecht gekomen?

Mohamed Ridouani: 'Politiek is niet echt een te plannen beroep. Het zat zeker niet in mijn achterhoofd, want ik kom niet uit een familie waar politiek werd bedreven. Ik zat niet in een studentenvereniging en was geen lid van een politieke partij. Bij mij is dat later gekomen.'

'De drang om iets maatschappelijks te doen heeft mij over de streep getrokken'

'Na mijn studies ben ik beginnen te werken bij Deloitte als consultant. Ik ben eerder per toeval in aanraking gekomen met een aantal politici. Met een paar vrienden heb ik een vereniging opgericht om kinderen die het minder deden op school hulp te bieden. Het is zo dat ik op de radar ben gekomen van de politiek.'

'Toen ik werd gevraagd om op de lijst te staan, had ik eerst geweigerd. Ik zag me niet staan leuren met een foto op de markt. Maar het kriebelde wel ergens. Ik begon in te zien dat ik in de gemeenteraad thema's als onderwijs en gelijke kansen nadrukkelijker op de kaart zou kunnen zetten.'

Hoe bent u dan burgemeester geworden?

'Ik had een heel goed resultaat behaald tijdens de verkiezingen. Louis Tobback (*de toenmalige burgemeester, red.*) vroeg me toen om schepen te worden. Ook dat heb ik eerst geweigerd, want ik had een job bij Deloitte en deed die graag.'

'Ik denk dat je vandaag in de grotere steden meer kan bereiken dan van Vlaanderen uit'

'Bij ons thuis dacht men ook: "Je hebt een job met een vast contract, je mag een pak en een das dragen, waar ben je nog naar op zoek?" De drang om iets maatschappelijks te doen heeft mij uiteindelijk over de streep getrokken. Later ben ik dan kandidaat-burgemeester geworden.'

'Ik heb heel bewust gekozen om mij kandidaat te stellen als burgemeester omdat ik geloof in het potentieel van Leuven. Ik hou echt van deze stad. Ik denk dat er geen mooier beroep bestaat dan burgemeester zijn. Dat hoor ik ook van collega's die burgemeester geweest zijn, en nu minister zijn of een ander mandaat hebben.'

'Je kan samen met collega's richting geven aan een stad en haar toekomst, maar tegelijkertijd sta je met je twee voeten in de realiteit. Dat wordt op de hogere echelons alsmat moeilijker. Als je mensen bevraagt, hebben ze ook veel meer vertrouwen in het lokale bestuur dan in de hogere niveaus.'

Heeft u dan het gevoel dat u meer kan bereiken als burgemeester dan u ooit als minister zou kunnen doen?

'Het is onmiskenbaar dat het zwaartepunt van de politiek zowel naar boven als naar beneden verschuift. Enerzijds zie je dat het Europees niveau alsmat sterker wordt. Meer dan 70% van onze wetgeving wordt daar bepaald en de grote beleidsbudgetten bevinden zich daar.'

'Anderzijds zie je dat steden alsmat belangrijker worden. Niet alleen omdat we nu eenmaal meer dan ooit in steden wonen, maar ook omdat bij uitstek daar de uitdagingen van vandaag kunnen aangepakt worden.'

'90% van onze beleidsnota is ofwel in uitvoering, ofwel al uitgevoerd'

'Zaken zoals klimaatopwarming, ongelijkheid en sociale problemen kunnen met een veel groter ambitieniveau dan daarboven aangepakt worden. Ik denk dus dat je vandaag in onze grotere steden effectiever meer kan bereiken dan bijvoorbeeld op Vlaams niveau. Maar je zal altijd samenwerking tussen de niveaus nodig hebben.'

Slachtoffer van je eigen succes

Hoe zou u de voorbije drie jaar evalueren? Vindt u dat u geslaagd bent in al uw opzetten?

'We zijn begonnen met een bijzonder ambitieus programma, met een kleine 1100 actiepunten. We willen van Leuven een baanbrekende stad maken, die aandacht heeft voor iedereen en dus ook zeer participatief is. Niemand had COVID-19 kunnen voorspellen, maar ik ben enorm fier op wat we bereikt hebben met deze ploeg.'

'Onlangs is een journalist van *Het Nieuwsblad* tot de conclusie gekomen dat 90% van de beleidsnota ofwel in uitvoering is, ofwel al is uitgevoerd. We zijn aan een gigantisch tempo begonnen. Ik

ben enorm fier op de administratie die het dag in dag uit mogelijk maakte.'

'De universiteit en de stad leefden eeuwen met elkaar, maar in de hoofden naast elkaar'

'Daarnaast moesten we zorgen dat er een vaccinatiecentrum was, hebben we Leuven Helpt opgericht, moest er getest worden, en moesten we allerlei andere problemen oplossen. Leuven is er ongetwijfeld sterk op vooruitgegaan de voorbije drie jaar. We hebben nog enorm veel werk aan de winkel, dat ga ik niet ontkennen, maar we hebben toch al een flinke weg afgelegd.'

Hoe loopt de samenwerking met de KU Leuven?

'De samenwerking met de universiteit is iets waarvoor men ons op andere plekken benijdt. Er is een tijd geweest waarin de universiteit een andere wereld was, met zelfs een eigen rechtbank. De universiteit en de stad leefden eeuwen met elkaar, maar in de hoofden naast elkaar.'

'Een paar decennia geleden is men gaan beseffen dat we op elkaar aangewezen zijn. De universiteit heeft de stad nodig. Voor zaken zoals huisvesting, bijvoorbeeld. Maar de stad heeft de universiteit ook nodig. Onze welvaart is in grote mate gestoeld op de aanwezigheid van die kennismotor. Vandaag hebben we een uitgewerkte gemeenschappelijke visie die we samen uitvoeren.'

'Zonder de KU Leuven en de UCLL zou Leuven een veel minder interessante stad zijn'

'De universiteit is fysiek met de stad verstrengd. Om iedere hoek heb je wel een instelling van de KU Leuven en studenten maken integraal deel uit van de stad. De aanwezigheid van de universiteit is voor Leuven van vitaal belang. Als we elkaar goed verstaan en goed samenwerken, geloof ik dat zowel de stad als de universiteit een schitterende toekomst tegemoet gaan.'

Maakt de aanwezigheid van een instelling als de KU Leuven uw werk als burgemeester dan moeilijker of net gemakkelijker?

'Persoonlijk zie ik de aanwezigheid van de KU Leuven als een zege. Zonder de KU Leuven en andere kennisinstellingen zoals de UCLL zou Leu-

ven een veel minder interessante stad zijn. Het komt allemaal met zijn uitdagingen, maar die wegen niet op tegen de voordelen die je hebt.'

'Ik denk dat studenten laten meestemmen de binding met de stad nog sterker zou maken'

'We hebben een bevraging gedaan bij onze inwoners naar de redenen waarom ze graag in Leuven wonen. Een van de prominente zaken die daaruit naar voren kwam, vooral bij senioren, was de aanwezigheid van jonge mensen, met name studenten.'

'Je zou denken dat net die mensen veel overlast ondervinden van al die joelende studenten. Maar nee, dat is met name een reden waarom ze graag in Leuven woont. De vitaliteit en de dynamiek die studenten brengen, maken deel uit van de sfeer en de cultuur van Leuven.'

Studenten zijn wel geen echte inwoners. Vindt u dat studenten dezelfde rechten moeten hebben als inwoners en dus ook moeten kunnen stemmen in de stad waar ze studeren?

'Ik ben pro. Wij zitten in de gekke situatie dat studenten die hier tien maanden vijf dagen per

week verblijven een ander statuut hebben dan inwoners. Dat geldt overigens niet voor buitenlandse studenten. Ik denk dat studenten laten meestemmen de binding met de stad nog sterker zou maken.'

Uit een recente peiling van Veto blijkt dat de overgrote meerderheid van de studenten de kotprijzen te duur vindt in Leuven. Wat plant u daaraan te doen?

'De vraag is dan wat de perceptie is en wat de realiteit is. De koten in Leuven zijn niet duurder, denk ik, dan in Gent of Antwerpen. Overall is er druk op de kotenmarkt. Dat is een debat dat al jaren duurt.'

'We blijven de ambitie hebben om tegen 2030 een scherpe daling in CO2 te realiseren'

'In samspraak met de universiteit en de hogescholen bouwen we ook bij. Een paar jaar geleden hebben we in een mum van tijd drie- à vierduizend koten bijgebouwd, waardoor we nu terug mee zijn. Nu zien we dat er opnieuw een groei van de vraag is. Het is een thematiek die ons bezig-

houdt en we moeten zorgen dat er plaats genoeg is, maar de mogelijkheden zijn natuurlijk ook niet eindeloos.'

Denkt u dat dat zal mogelijk blijven in de toekomst? Zal Leuven ooit op haar grenzen botsen als de stad blijft uitbreiden?

'We moeten daar geen angst voor hebben. Het zou nogal erg zijn mochten we hier ineens een leegloop hebben, wat in sommige andere steden wel gebeurt. Het is dus wel degelijk nog een luxe-probleem van positieve schwinging waarin de stad zit.'

'Natuurlijk - en daar zijn we ook mee bezig - vergt dat samenwerking met de buurgemeenten en de wijdere regio. Er komen dus ook meer faciliteiten in de buurgemeenten. Onze deelgemeenten liggen slechts op enkele kilometers van het stadscentrum. Als je zorgt voor kwalitatief openbaar vervoer en fietssnelwegen, moeten die afstanden geen drempel betekenen.'

Leuven maakt zich sterk dat het tegen 2030 klimaatneutraal zal zijn. In een recent halvervegerapport haalt de N-VA aan dat Leuven de klimaatdoelstellingen niet haalt. Ziet u de doelstelling nog als haalbaar?

'Die cijfers zijn zeer eenzijdig geïnterpreteerd en zijn gebaseerd op modellen en niet op de realiteit. Wij maken tegen het eind van deze maand een nieuwe berekening bekend, maar we zullen ook zeggen wat er goed en minder goed gaat.'

'Wat heel duidelijk is, is dat de CO2-daling bij gezinnen en particulieren zeer reëel is. Die kun je perfect plaatsen naast andere ambitieuze steden. Maar de stad is in tien jaar tijd enorm uitgebreid. Er zijn enorm vele horecazaken, bedrijven en inwoners bijgekomen. Dat veroorzaakt ook CO2-uitstoot.'

'Nergens is de vertrouwensgraad zo hoog als in Leuven en het gaat nog vooruit'

'Toch blijven we de ambitie hebben om tegen 2030 een scherpe daling in CO2 te realiseren en tegen 2040, 2050 echt klimaatneutraal te worden. Dat zal nog altijd enorm veel inspanningen vergen, maar als we verder doen zoals nu, zal je wel zien dat we toch wel stappen vooruit gaan zetten.'

Een ander punt van kritiek uit dat rapport van N-VA is dat er wel participatie is, maar dat die heel selectief is.

'Ik vind dat bizarre kritiek. Er is in Leuven nog nooit zo participatief gewerkt. We staan er om gekend en zijn er zelfs om gelauwerd, onder andere door Europa. Of het nu gaat om een kleine heraanleg van een straat of een heel groot project, we informeren niet alleen de inwoners, maar betrekken hen ook bij de plannen. Er zijn grote projecten waarbij we burgerjury's loten en laten meedenken.'

NAVRAAG

© Heike Ostijn

'Zo hebben we zowel op het niveau van de gemeente als van de wijk participatieprojecten opgestart. Dat gaat allemaal heel ver en kost veel tijd en energie, maar we merken dat de besluitvorming er beter op wordt en mensen zich meer betrokken voelen.'

'Een politieke carrière is niet zomaar te plannen'

'Als je wil weten wat er echt gebeurt, moet je naar de stadsmonitor kijken. Daarin wordt ook gepeild naar participatie en daar zie je dat we echt een hele grote sprong vooruit gemaakt hebben. Er is ook gepeild naar vertrouwen in het bestuur. Nergens anders is de vertrouwensgraad zo hoog als in Leuven en het gaat nog vooruit. Dat heeft mij nog het meeste plezier gedaan, dat is voor mij de basis waar alles op gebouwd is.'

Minister Mo

Zijn er zaken die u de volgende drie jaar anders wilt doen?

'Zes jaar is natuurlijk niet veel tijd om alles gerealiseerd te krijgen. We gaan dus nog volop moeten werken aan de objectieven die we vooropgezet hebben. Wat we aan het bouwen zijn, moet

afgewerkt geraken. Daarnaast moeten we in het gat dat de coronapandemie heeft achtergelaten springen en zorgen dat we de schwinging van weleer terug hebben.'

'De bestuursstijl is gebaseerd op samenwerking. Dat zorgt ervoor dat we betere resultaten boeken en dat mensen zich betrokken voelen. Zo werken we in de organisatie Leuven 2030 niet alleen aan een ecologisch Leuven, maar zorgen we ook dat mensen zich betrokken voelen. Elke Leuenaar mag daar lid van worden, ook studenten, en mee naar dat doel van klimaatneutraliteit streven.'

'Eens je in België in de politiek stapt, ben je gelabeld. We zouden daarvan moeten afstappen'

'Zo creëren we toch iets wat je een gemeenschap kunt noemen. Waar mensen zich thuis kunnen voelen. Dat wil ik in de volgende drie jaar nog versterken, maar het is al begonnen. Zo hebben we een oproep gelanceerd om particuliere opvang te voorzien voor vluchtelingen uit Oekraïne. Na anderhalve dag hadden zich al tweehonderd gezinnen aangemeld. Er is dus zeker vruchtbare grond om zo'n beleid te voeren.'

Hoelang plant u nog om burgemeester te blijven? Ziet u uzelf nog terugkeren naar de beleidswereld?

'Een politieke carrière is natuurlijk niet zomaar te plannen. Je stapt daarin uit engagement. Je kunt een aantal objectieven voor ogen stellen, maar je weet nooit hoe het volgende jaar eruitziet.'

'We doen daar op zich wat gecrispeerd over in dit land. In Nederland is men bijvoorbeeld veel meer op het gemak. Daar heb je mensen die een carrière hebben in een totaal andere sector, een tijdje in de politiek stappen en daarna naadloos die carrière weer oppikken. Dat zou veel interessanter zijn. Eens je in België in de politiek stapt, ben je gelabeld. We zouden daarvan moeten afstappen. Het zou ervoor zorgen dat veel meer talentvolle mensen de politiek een tijdje zouden opzoeken.'

'Zolang het vuur brandt en ik het gevoel heb dat ik iets kan betekenen, wil ik ervoor blijven gaan in de politiek. Ik doe dit burgemeesterschap met volle overgave. Er hebben zich al andere mogelijkheden aangediend, maar ik ga mijn mandaat uitdoen. Het is nog te vroeg om uitspraken over 2024 te doen. ☺

© Heike Ostijn

NAVRAAG

Ontdek je studiegenoten, begin zonder mondkmasker

Afschaffing maskerplicht stuit op hevige kritiek

Sinds maandag 7 maart is het dragen van een mondkmasker niet langer verplicht aan de KU Leuven. Goed nieuws voor velen. Eén aanzienlijke groep studenten lijdt echter onder die beslissing.

door [Eve van Berggnoe](#)

Bij de aankondiging van code geel haalden heel wat mensen opgelucht adem. Toch is de afschaffing van de maskerplicht niet voor iedereen reden tot vreugde.

Een grote groep studenten wordt immers vergeten: lelijke studenten. Verschillende actiegroepen voeren nu protest tegen de opheffing.

'Dankzij mondkmaskers werden lelijke studenten eindelijk op dezelfde manier behandeld als knappe studenten', zegt Sandra Selcaes van Comac. Die verbeterde sociale positie komt volgens haar nu in het gedrang.

Netelige kwestie

Na een navraag bij enkele getroffen studenten, is het duidelijk dat de maatregel zwaar weegt op het sociale leven. 'Ik kon tijdens code rood gaan zitten waar ik ook wilde in de aula', getuigt *Julia, 'Nu gaat dat niet meer. Het zullen weer de achterste rijen zijn voor mij.' (*teleurgesteld*)

'Het zullen weer de achterste rijen zijn voor mij'

**Julia, lelijke student*

Bovendien vrezen heel wat studenten dat hun punten zullen lijden onder de afschaffing van de maatregel. 'Ik behaalde op mijn mondeling examen een 15/20 dankzij mijn mondkmasker. Als de prof mijn volledige gezicht had kunnen zien, was ik er waarschijnlijk niet eens door geweest,' aldus een student die liever anoniem wenst te blijven.

Vanuit het rectoraat kwam inmiddels een antwoord op de kritiek. 'De KU Leuven sympathiseert met de ongelijke community', stelt rector Luc Sels in een mail aan studenten en personeel. 'Door de blijvende aanstelling van professoren als M. Hooghe steken we hen een hart onder de riem.'

**Julia is een gefingeerde naam.*

Weyts staat voor een moeilijke keuze om Oekraïne te steunen

Rudi Vranckx na rugklachten opgenomen in Oekraïne: 'Draag al jaren de Vlaamse journalistiek op mijn schouders'

UFC-toernooi komt naar Oude Markt: 'De 10-tegen-één variant slaat erg hard aan!'

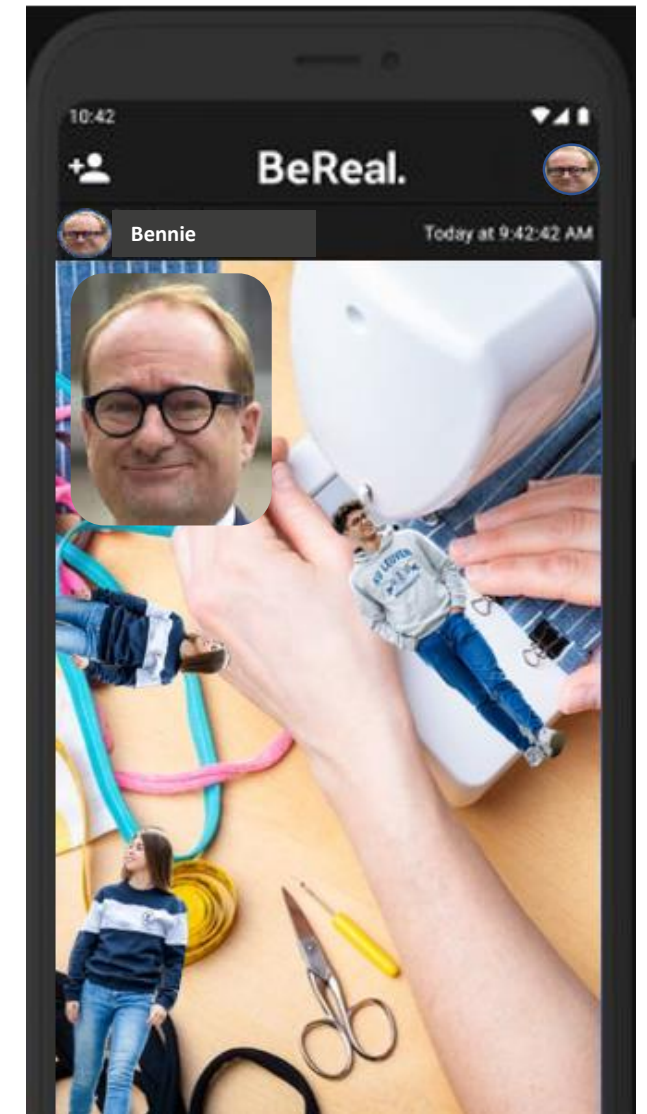
Studenten willen stemrecht krijgen in stad Leuven

Ook Hollywood doet duit in het zakje en steunt Oekraïne

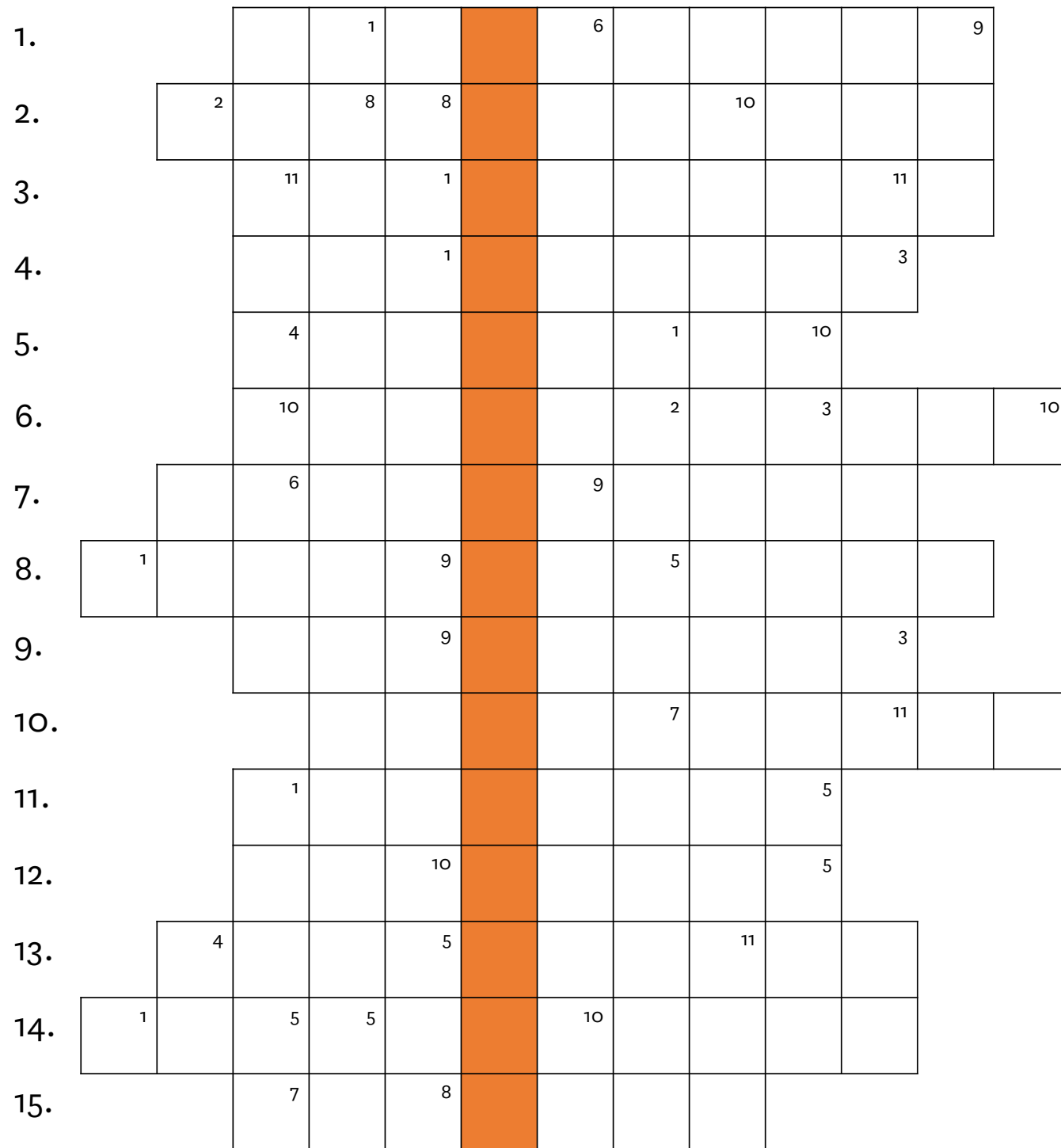
Ook in vrije tijd naait Ben Weyts studenten

Ook hackers sanctioneren Rusland: *Thuis* non-stop gedraaid op Russische staatszenders

SJARELS CRYPTO

Oplossingen van vorige editie: 1. Viseren, 2. Wijwater, 3. Volkomen, 4. Persaandacht, 5. Hoogtestage 6. Transparant, 7. Kersvers, 8. Vertrouwen, 9. Mijlpaal, 10. Dronkenschap, 11. Beton, 12. Discours, 13. Plantaardig
Middenwoord: Rijk der vrijheid

OPGAVE

1. Publieke bevalling (10)
2. Linkse rakkers die hosties mogen eten (11)
3. Snel optreden (10)
4. Voormalige p- of b-klank (9)
5. Tred van de jezushagedis (8)
6. Data van een bokswedstrijd (11)
7. Band uit de academie van de *Ancienne Belgique (Eng.)* (10)
8. Opleiding om brieven te bezorgen (12)
9. Familielid van een voorschrift (9)
10. Prostitués van de derde leeftijd (10)
11. Foto van ijskappen of iets dergelijks (8)
12. Karakter van een keukengereedschap (8)
13. Daarmee maak je stormomeletten (10)
14. Meubel voor amfibieën (11)
15. Vlezig hemellichaam (7)

Stuur een e-mail met je naam en de oplossing die je in de middenkolom hebt gevonden voor 13 maart naar crypto@veto.be en maak kans op een van de 10

waardebonnen van 10 euro van Bar Leuv!

colofon

Hoofdredacteur Tijs Keukeleire
Redactiesecretaris Jan Costers
Eindredacteur Marie Coppens
Redacteur beeld Miette, Anastasia Arnhold
Redacteur onderwijs Elien Stouten
Redacteur sociaal Jasper Snoeys
Redacteur student Manon Cools
Redacteur internationaal Arno Faggio Del Giglio
Redacteur opinie Basil Claeys
Redacteur cultuur Lisa De Witte
Redacteur onderzoek Sjereno Cörvers
Redacteur KU Leuven Kasper Nollet
Verantwoordelijke navraag Wolf France
Verantwoordelijke evenementen en groepsgevoel en welzijn Lore Meesters, Elise Nizette
Verantwoordelijke Instagram Jolien Vandoorne

Eindredactie Elien 'mijn bril, helaas' Stouten, Thomas 'muziek' Maes, Tijs 'power naps' Keukeleire, Florelien 'piano en dans (tegelijkertijd)' Soete, Lore 'thee' Meesters, Joanna 'zussen' Wils, Kasper 'pasta pesto' Nollet, Lisa 'mijn niche Spotify-playlists' De Witte, Amber 'een boekje voor het slapengaan' Sels, Wolf 'pinda's, zak-ken pinda's (liefst van boni)' France, Basil Claeys, Sjereno 'ademen' Corvers, Jolien 'berichten sturen in capslock' Vandoorne, Pascal 'eetlepels nutella' Beyer, Daan Delespaul, Jasper 'trainporn' Snoeys, Marie 'knuffelen' Coppens, Manon Cools
Vormgeving Jan Costers **Cover** Heike Ostijn, Jan 'Duolingo' Costers **Schrijvers** Maarten 'thuiskomen' Van Clé, Elien Stouten, Pascal Beyer, Wyome 'een goeie Guinness' De Cleer, Wolf France, Florelien Soete, Alon 'zelf koken' Nudler, Arno 'me opwinden over mensen die in het midden van een winkelstraat stilstaan' Faggio Del Giglio, Tijs Keukeleire, Lisa Cochez, Hanna Vereecke, Manon 'violife alternatieven voor kaas' Cools, Elian 'chokotoffs' Pergola, Hannah Smets, Lore Meesters, Bruno De Waele, Mikhail Efimenko, Fran Vanbrussel, Helena Van Schelvergem, Jan Costers, Philip Dutré, Sjereno Cörvers, Wolf France, Simon Tibo **Illustratoren** Maarten Van Clé, Alma Schurmans, Joanna Wils, Celine Vandeweghe, Anna Neyens, Anastasia 'zagen' Arnhold, Tine Deleu **Fotografen** Heike Ostijn, Arne Gentjens, Laure Guldentops, Miette **KU Leuven** Kasper Nollet, Pascal Beyer, Evelien Van Haegenborgh

*Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.
 Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag: 'Wat zou jij niet kunnen opgeven voor 30 dagen?'*

KU LEUVEN

IS JE PC

AL BESCHERMD?

 e-mune

www.kuleuven.be/e-mune

KU Leuven zorgt voor je online gezondheid